

Ціна 10 коп.

ВОЛОДИМИР
ГЛИВЕНКО

Володимир ГЛИВЕНКО

«РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»
1971

Володимир ГЛИВЕНКО

Талант карикатуриста — дивовижно рідкісний талант. Талановитих художників-карикатуристів просто до смішного мало, і не тільки в нас на Україні, а й на всій планеті нашій. Не знаю, наскільки це відповідає істині, але кажуть, що, коли господь-бог розподіляв між людьми таланти, то виявив нечувану архіскупість, як черга дійшла до сатиричної графіки. Він відпустив на цей жанр мистецтва до того мізерний ліміт, що навіть його найближчі радники-архангели від подиву ахнули:

— Чому, боже, таку мізерію на смішне жалуєш? — спитали всевишнього.

— Хопить того, що даю, — одповів архангелам господь-бог. — Розплоди цього зілля багато, так потім мороки не оберешся. Не оглянешся, як і тебе на сміх піднімуть.

Так воно було чи не так — на це питання ще ніхто не дав науково обгрунтованої відповіді, але коли говорити про Заслуженого діяча мистецтв УРСР Володимира Леонтьовича Гливенка, то на бога ремствувати в нього немає підстав. Талант йому дано яскравий, талант йому дано високопробний, талант йому дано нев'янучий.

Тридцять літ Володимир Гливенко працює в журналі «Перець», але ніхто з нас не пам'ятає випадку, щоб хтось із читачів сказав: «Не подобаються мені малюнки цього художника». Не перебільшу, якщо скажу, що його карикатури можуть бути окрасою найдосконалішого видання. Він малює гостро, лаконічно, точно. Художник вміє влучати в самісіньке «яблучко» обраної мішені. Його карикатури бувають добродушно-веселими, часом навіть добрими. Та коли об'єктами сатиричних атак художника стають наші зарубіжні недруги або такі антипатичні суб'єкти, як бюрократи, хапуги, п'яниці, дармоїди, — вони стають сердитими, злими, вбивчими. А це, між іншим, теж є ознакою доброго і яскравого таланту.

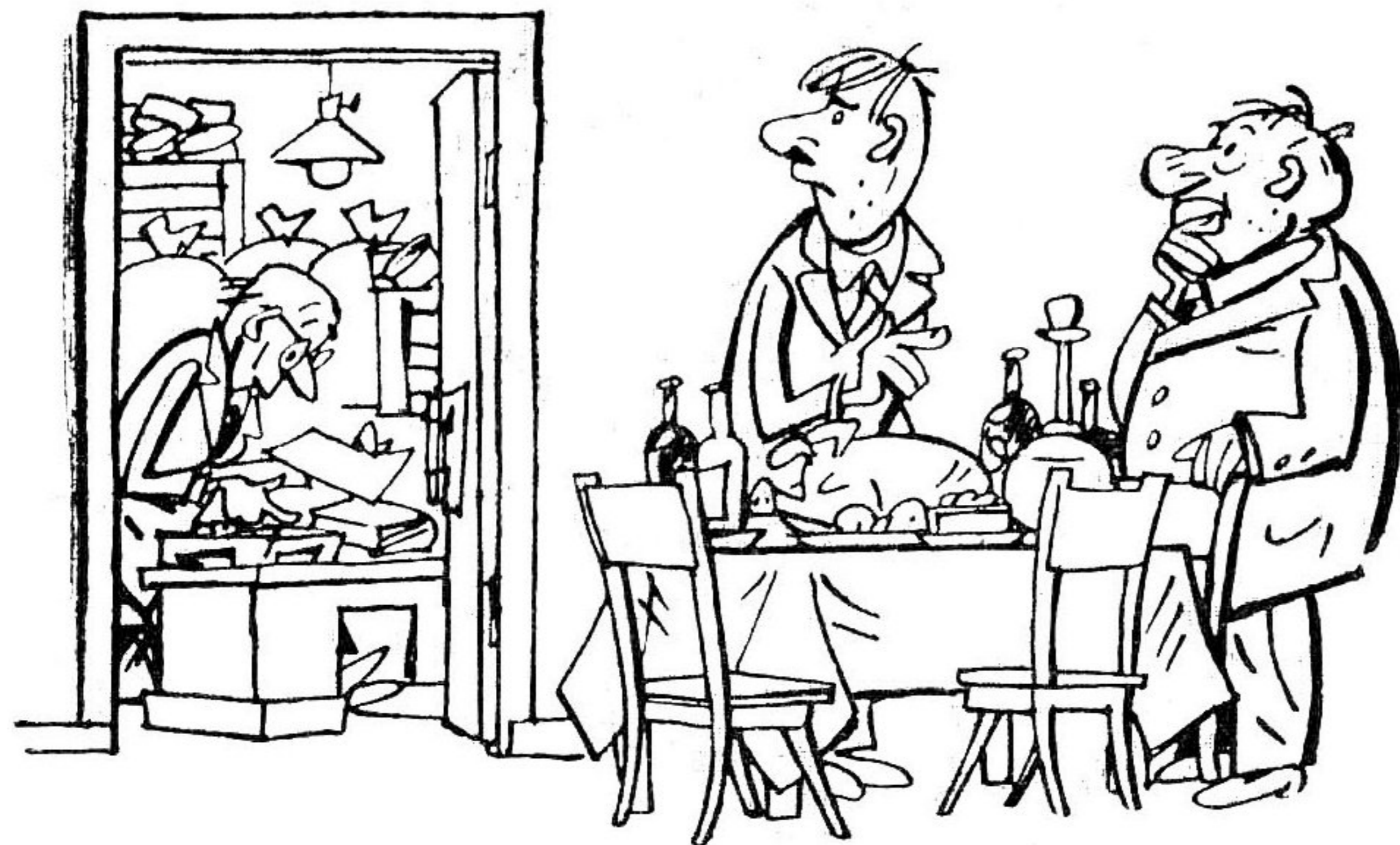
Федір МАКІВЧУК.

Автошарж.

— Ви не думайте, що я літун: мене чомусь самі кругом звільняють.

— Не пощастило нам з ревізором — не тільки не п'є,
а ще й на дієті сидить.

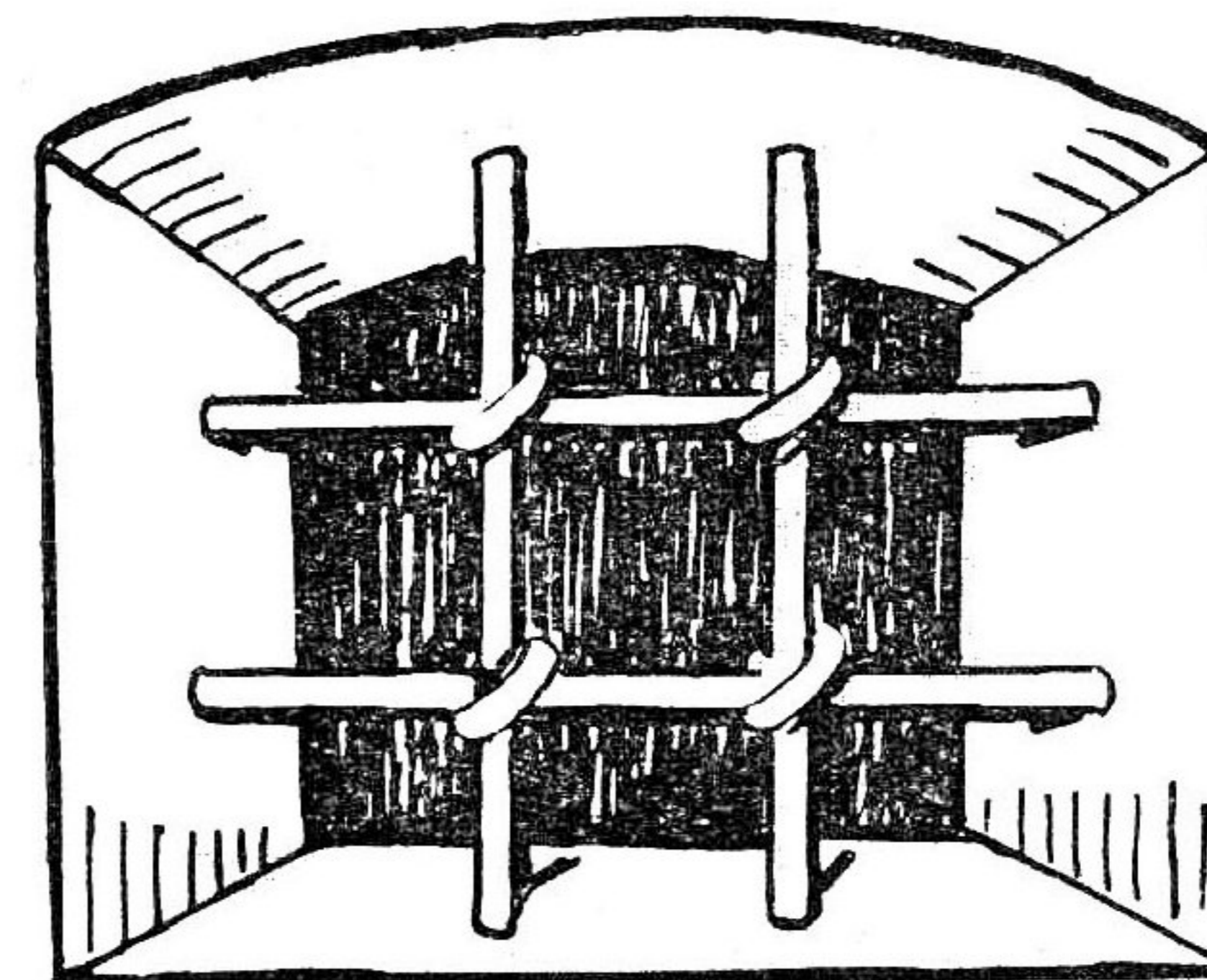
Без слів.

Мисливський жарт.

Портрет хулігана...

...і найкраща для нього рамка.

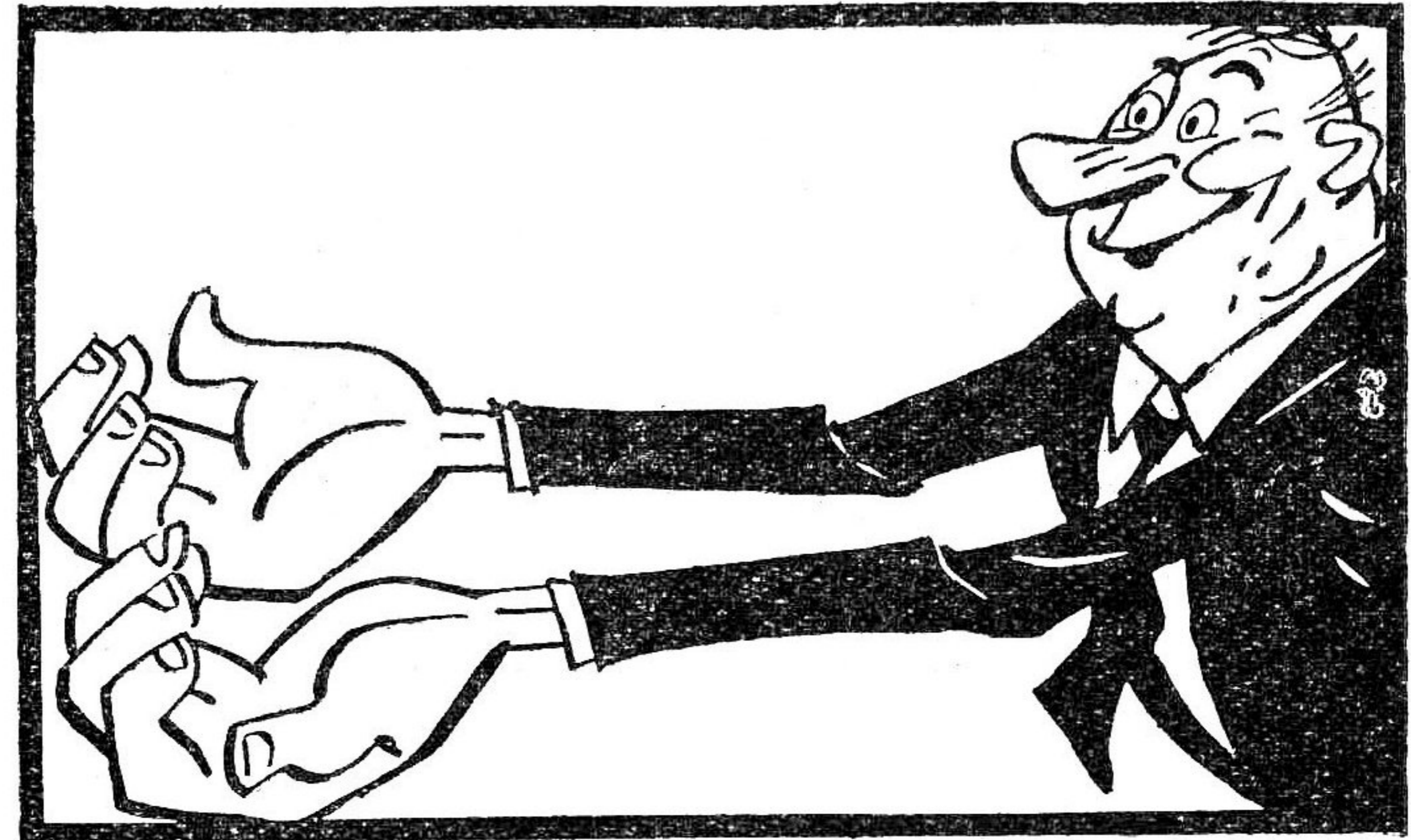

— Ну, хлопці, а тепер давайте зробимо невеличку перерву на роботу...

— Що тут у вас!
— Ми, мамочко, в сусідів граємося...

РУКИ ГРОМАДЯНИНА РВАЧЕНКА

Коли сам він каже: «Дай» — в них — і хуру накладай.

А як йому кажуть: «Дай» — то згортаються і — край.

— Тов. Сидоренко прийняти вас не може, велів прийти завтра, щоб сказати вам, коли з'явитися післязавтра.

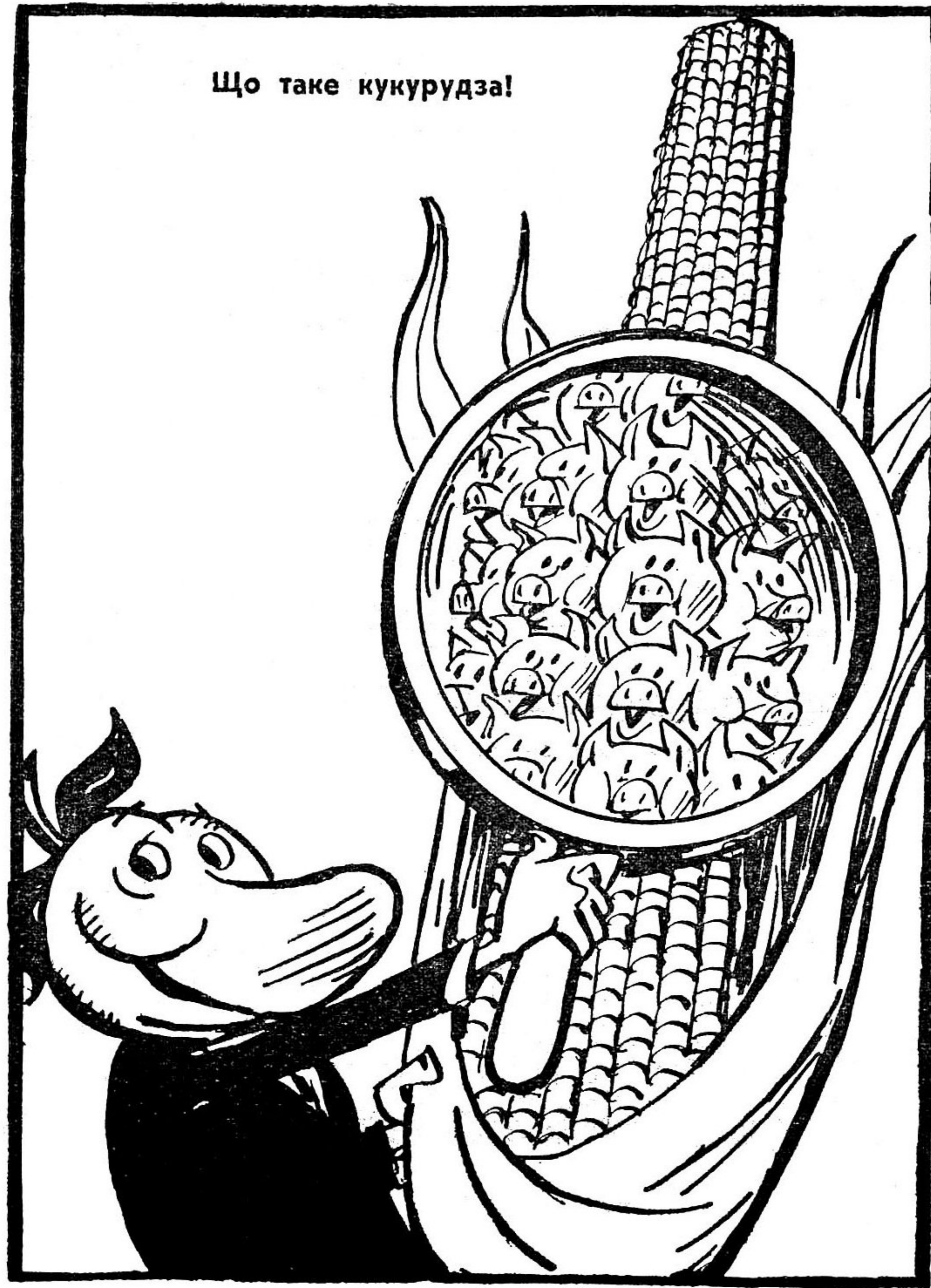
— Урок знаєш?
— І не питаєте...

Конфліктна ситуація.

— Жінко, давай розійдемося по-хорошому, ніби у нас з тобою нічого спільного й не було...

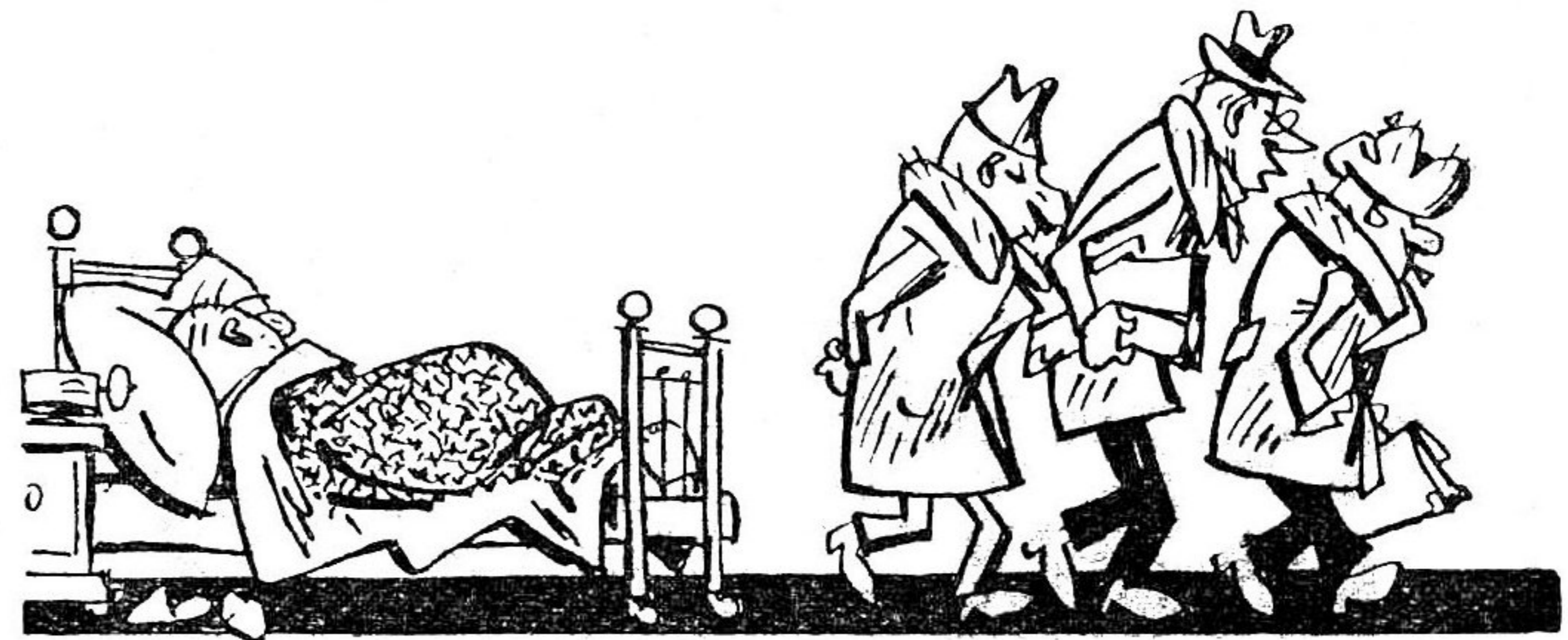
ЯК ІНОДІ БОРЮТЬСЯ З ЛЕДАРЯМИ

— Будь ласка, встаньте... вже пора...

— Він прокидається! Ура! Помилку визнав чоловік!

А чоловік — на другий бік...

— От і призначили б його завфермою: бачите, як він у свинях кохається.

Машина бариги.

— Самогонка у мене добряча — головою ручуся!..

Без слів.

— Іди у воду!..
— А я плавати не вмію.

— Я вас запевняю, що в нашому театрі роль слона краще, ніж ця муха, ніхто не зіграє.

— Дайте мені, будь ласка, закуску і двісті грамів...

...хліба.

— Що, трактор на ремонт привезли!

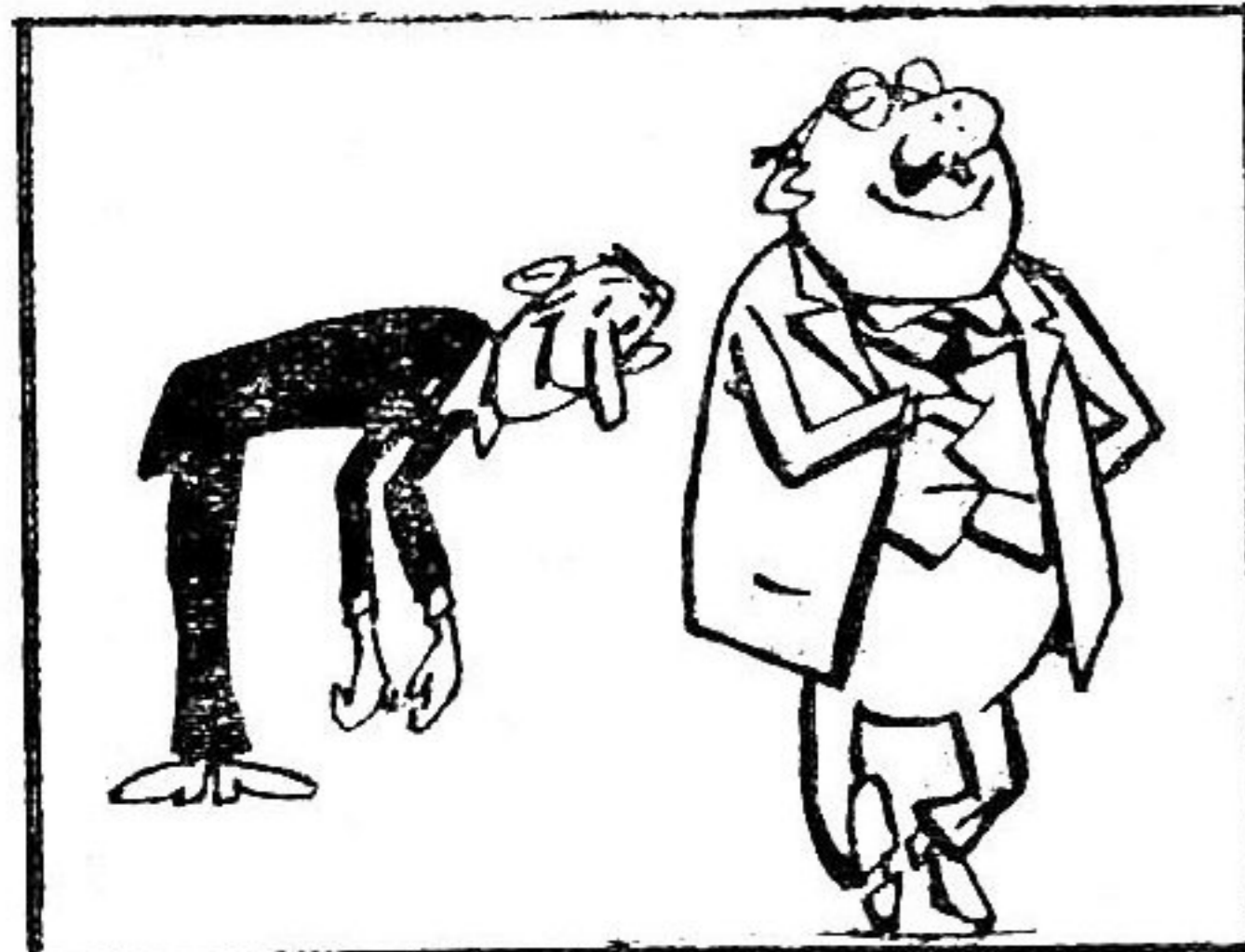
— Ні, це відремонтований вивезли.

— Вимагають: скорочуй управлінські штати. А кого ж його скоротити!

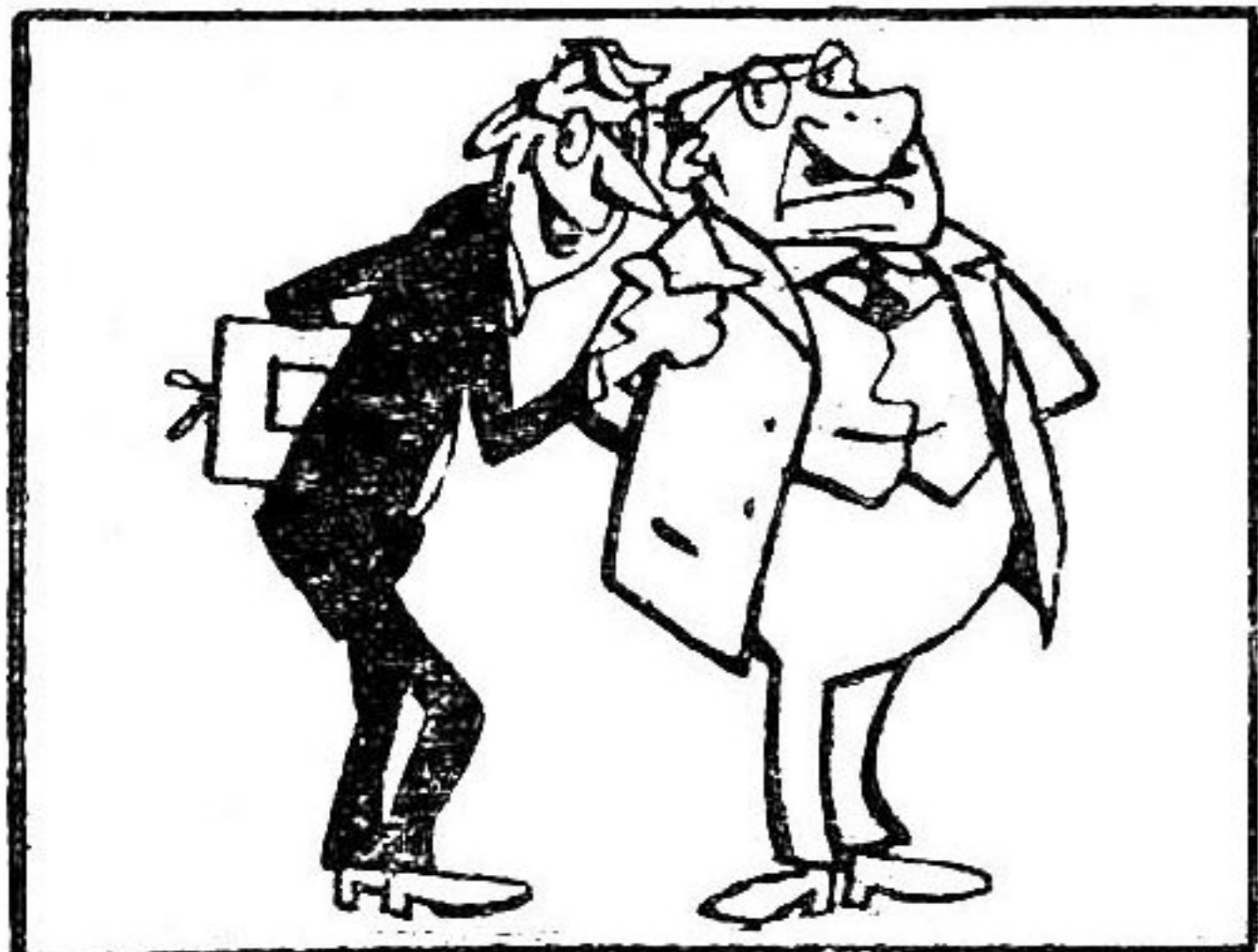
Петренко артистично розповідає анекдоти...

Савченко просто чудова людина...

А Галя чудова дівчина.

Чубенко багато знає...

Хіба що Кузьменка! Нецікавий, замкнутий тип, завжди зайнятий — зайвого слова з нього не витягнеш.

Вишивка гладдю.

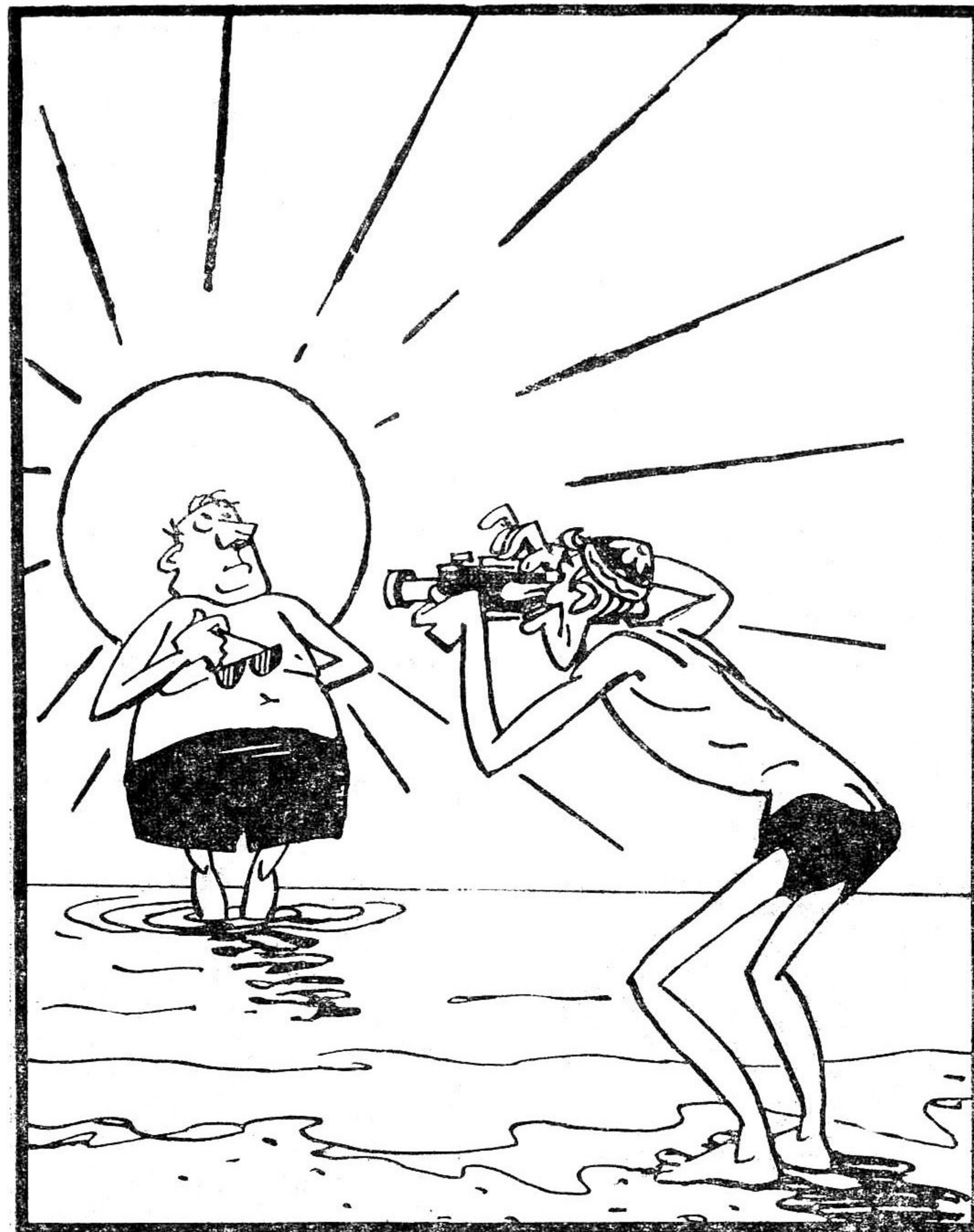
— Пора уже ремонтувати сарай, скоро дачники при-
їдуть.

— І хто б міг подумати:
збудував собі три будин-
ки, — а жити доводиться у
казенному домі.

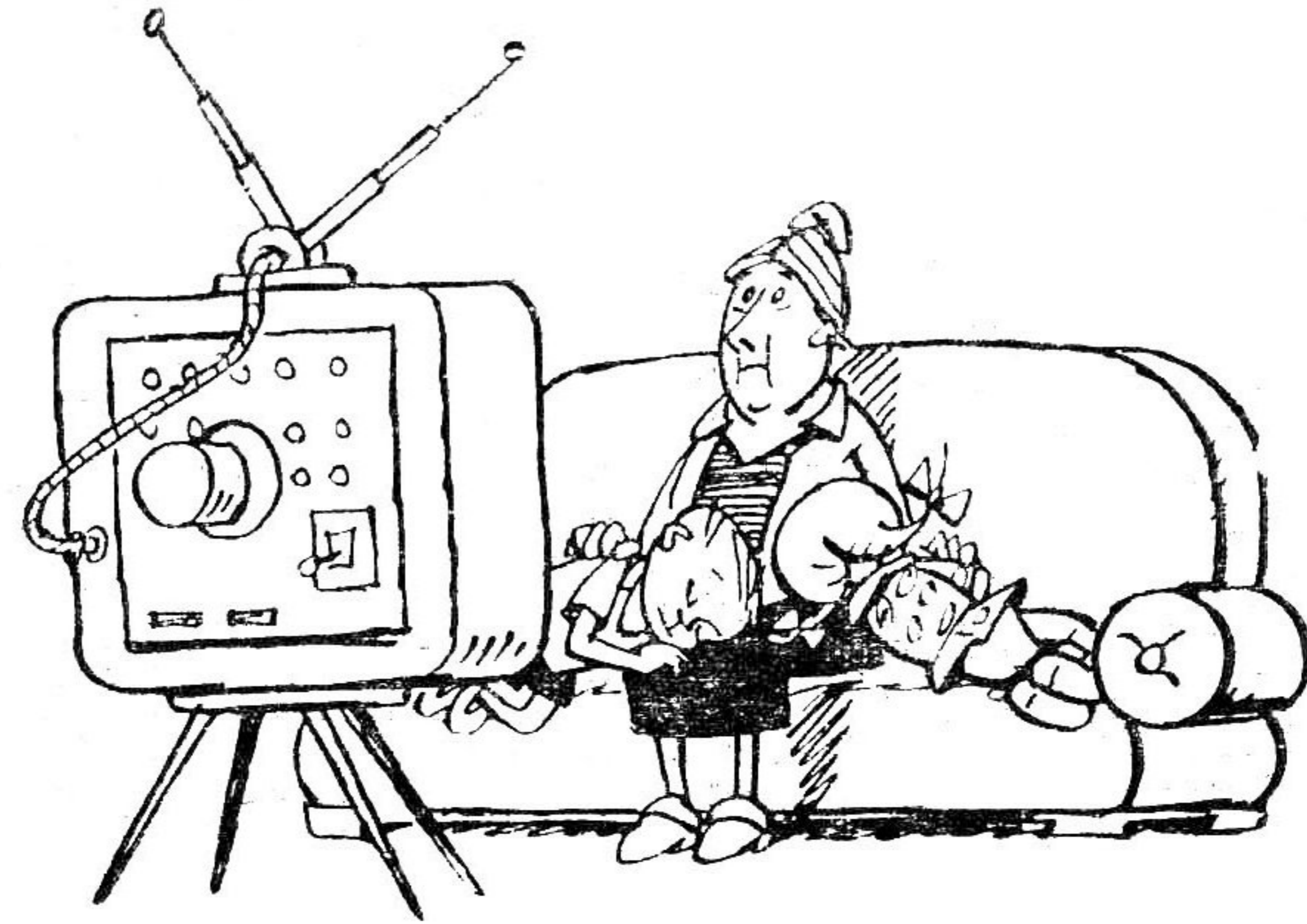
Без слів.

Класичне підлабузництво.

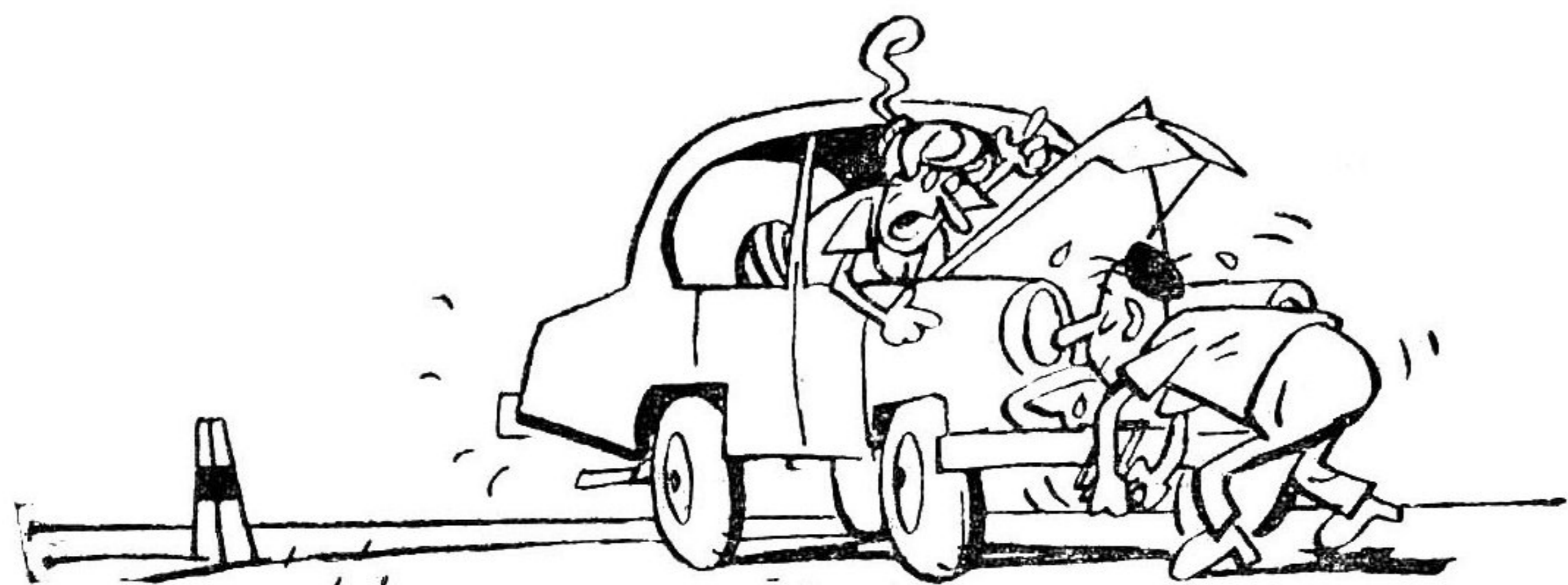
Лісовик: — За які кошти ти такі хороми воздвигла!
У тебе ж недавно була хатка на курячих ніжках!
Баба Яга: — А я збираю і здаю пляшки після вилазок
у ліс...

Телепередача для дітей.

— У вас що, грип!
— Ні, бачите, місячник...

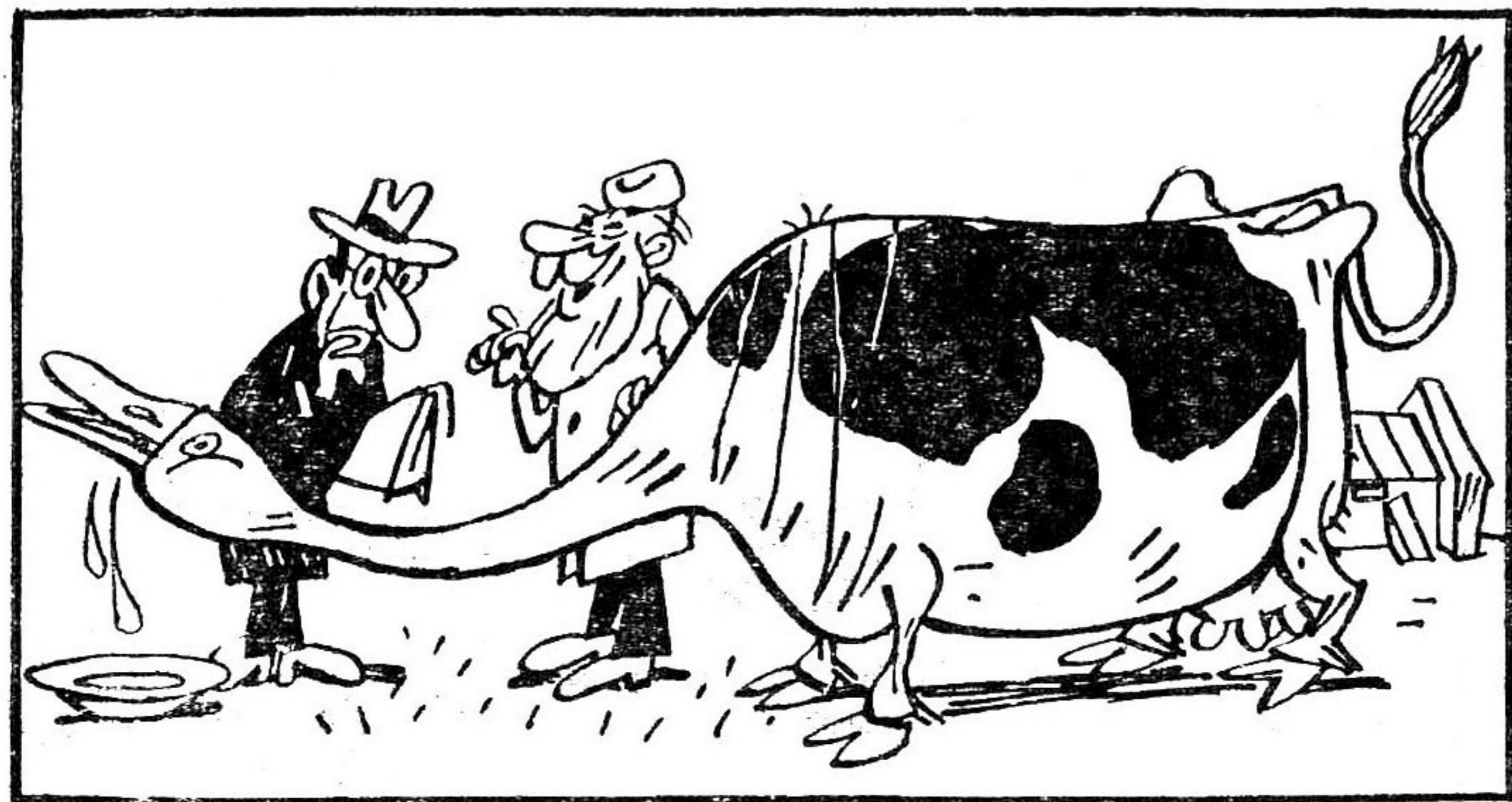
Без слів.

— Ви, здається, просили шоферські права!..

— Якби він на мене не напав, я б його і не чіпав!..

— Мета усього мого життя, колего,— розв'язати проблему пташиного молока!..

— Продай рибу!
— Сам купи!

Без слів.

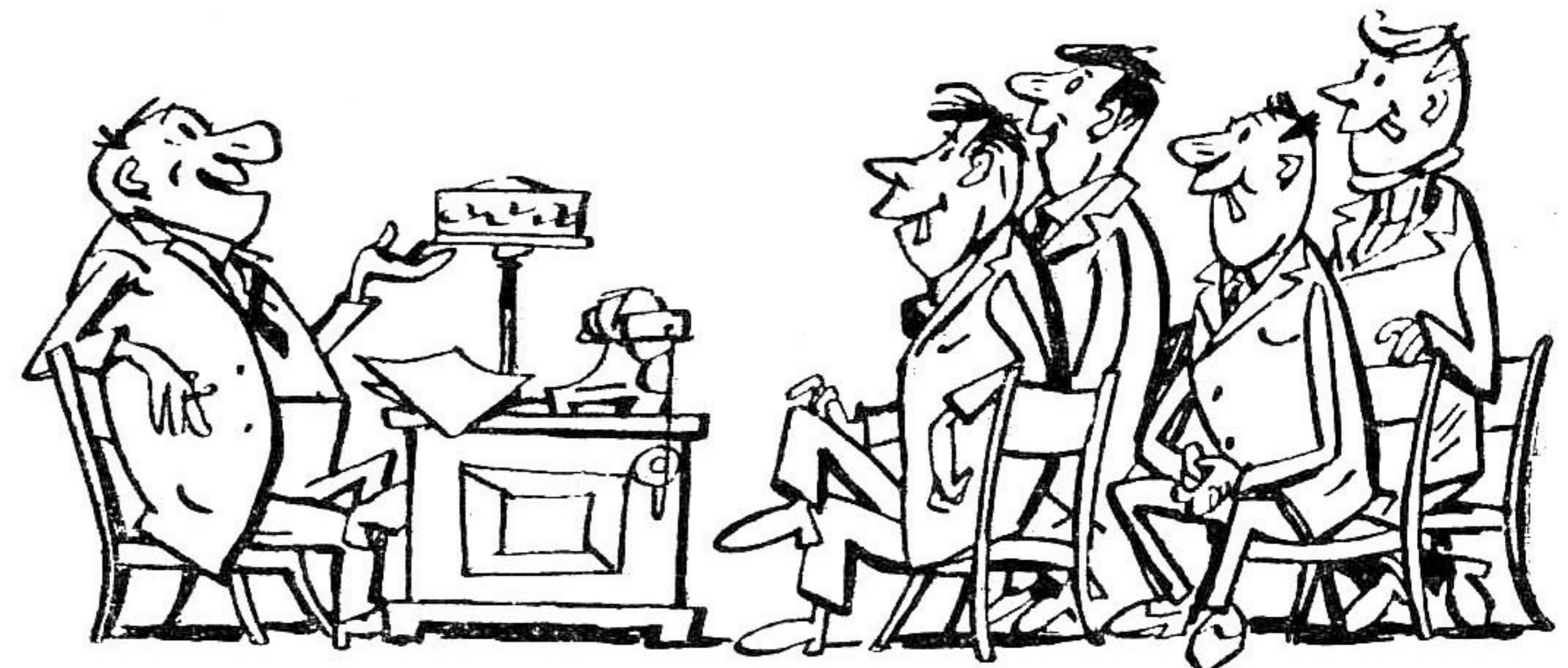

— Так з якого об'єкта ви б хотіли почати ревізію!..

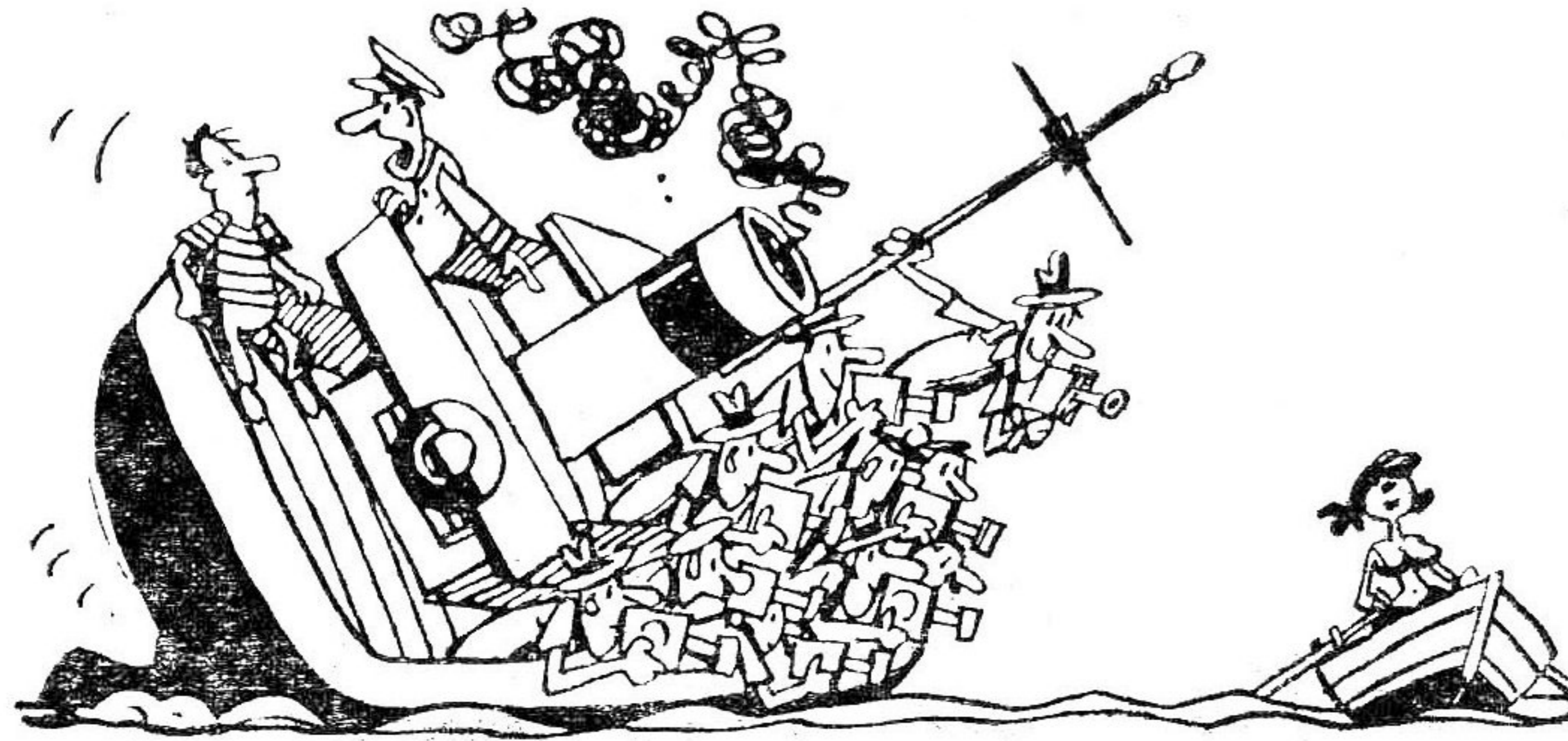

— Чого це ти йому так низько кланяєшся!
— А хіба я тобі не казав, що він тепер великий начальник.

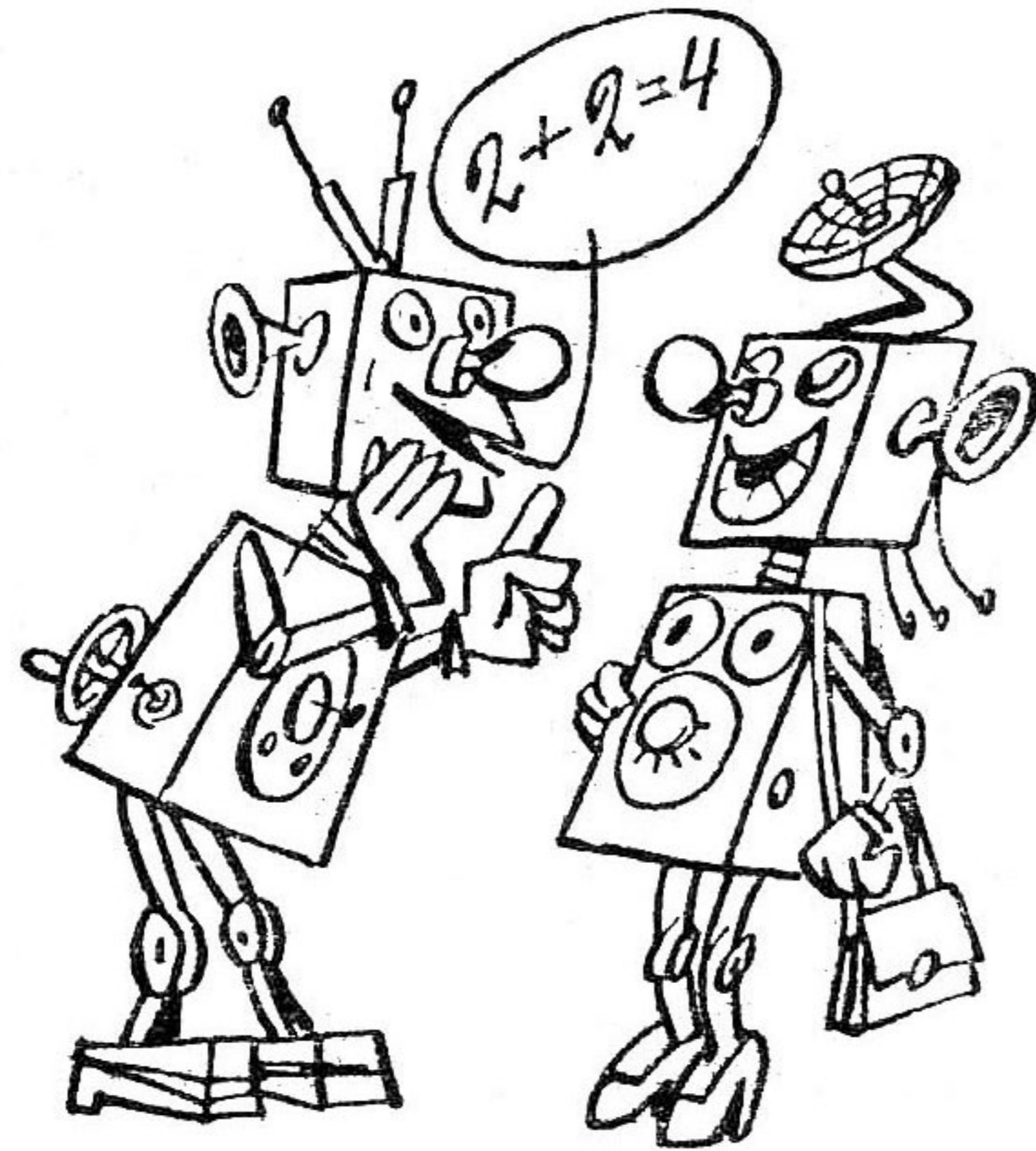
ДОБРИЙ НАЧАЛЬНИК

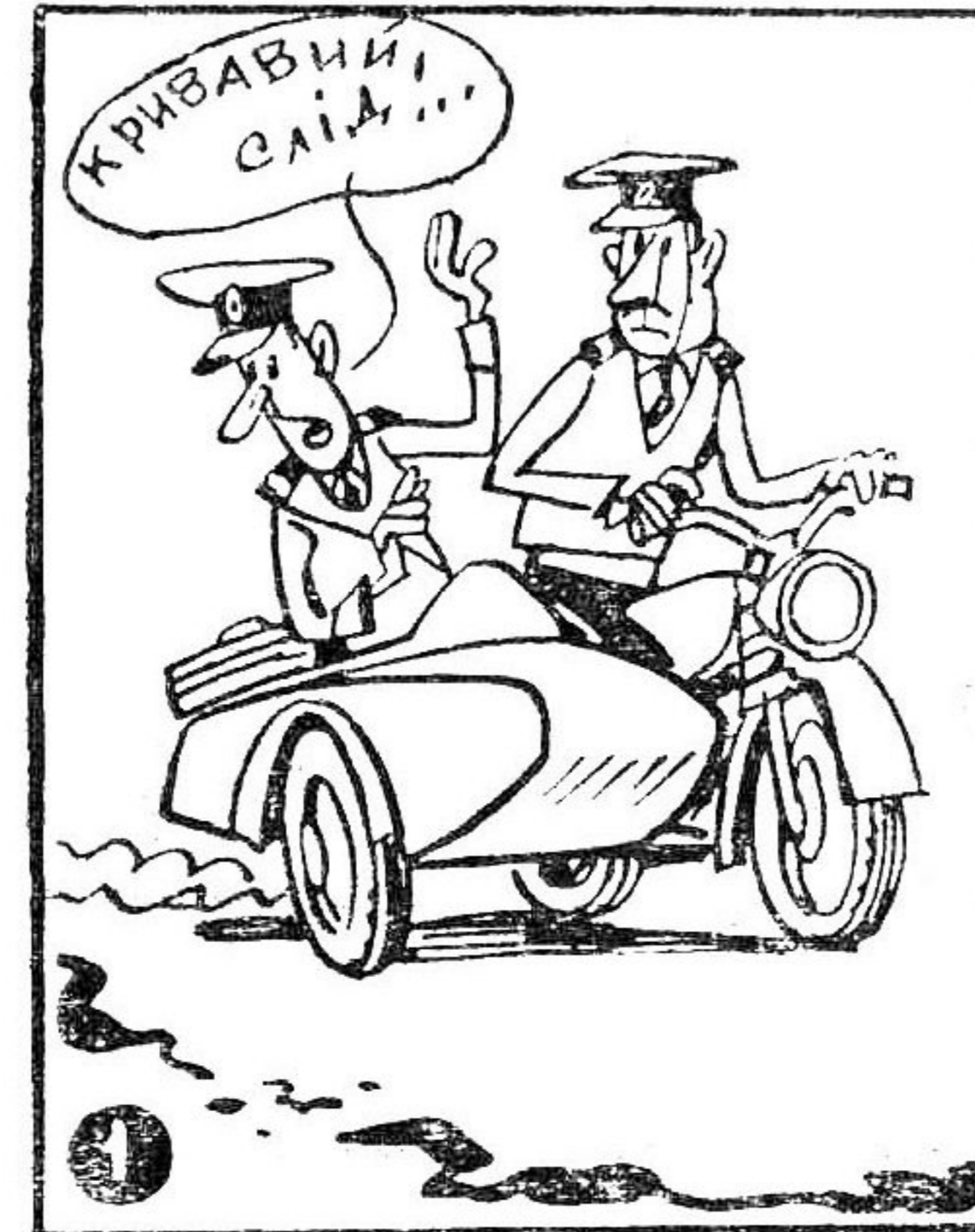
— Приготуйте відомості, кому які командировки влітку корисні.

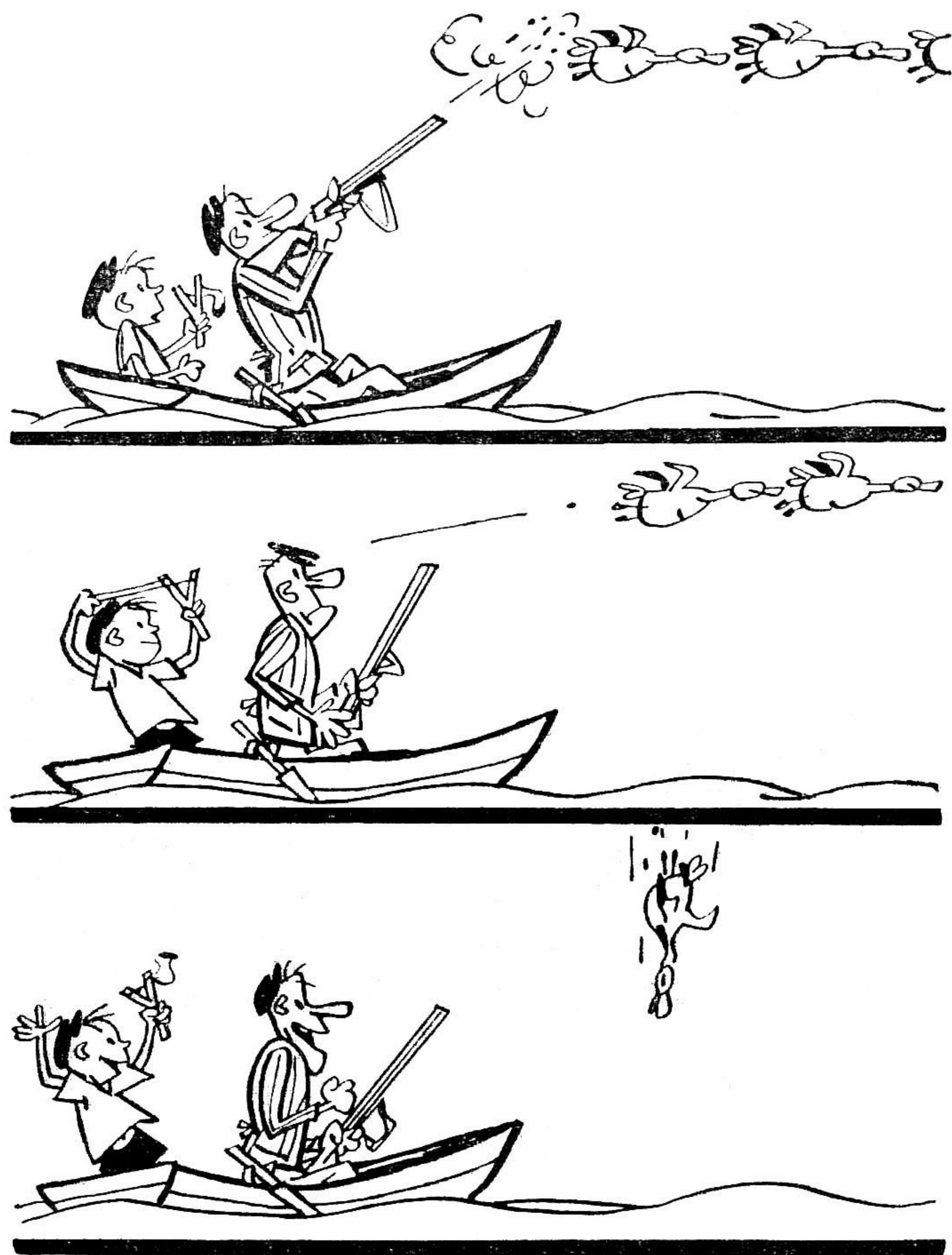
— Благаю, знайдіть для них щось цікаве й піворучі!..

Стародавній анекдот.

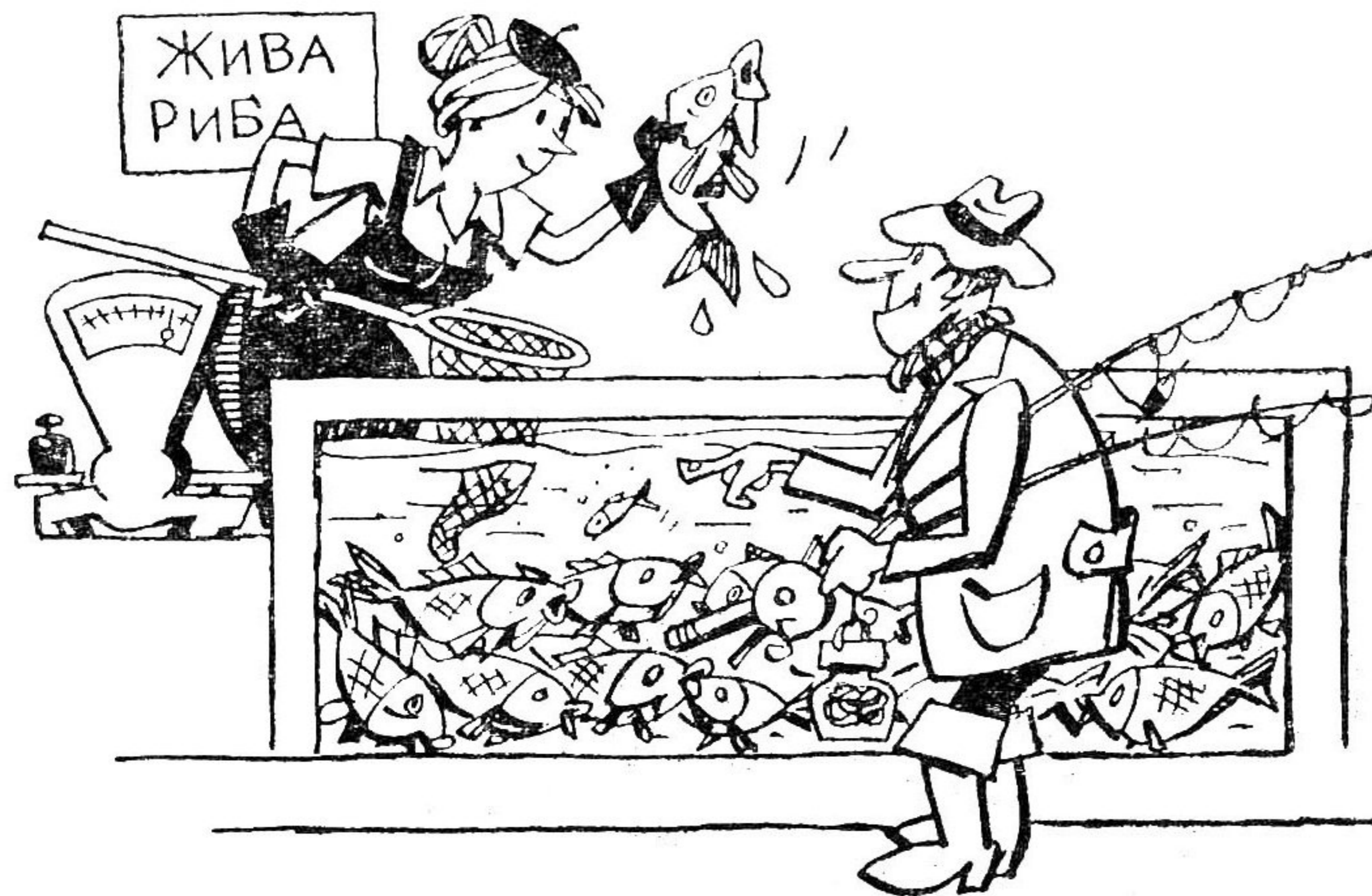
Майже кримінальна повість.

Без слів.

- Щось на сон тягне, мабуть, дощ буде...
- Якби він, синку, тебе слухав, то лив би день і ніч!

— Краще вже ось цю, бо все рівно вдома не повірять...

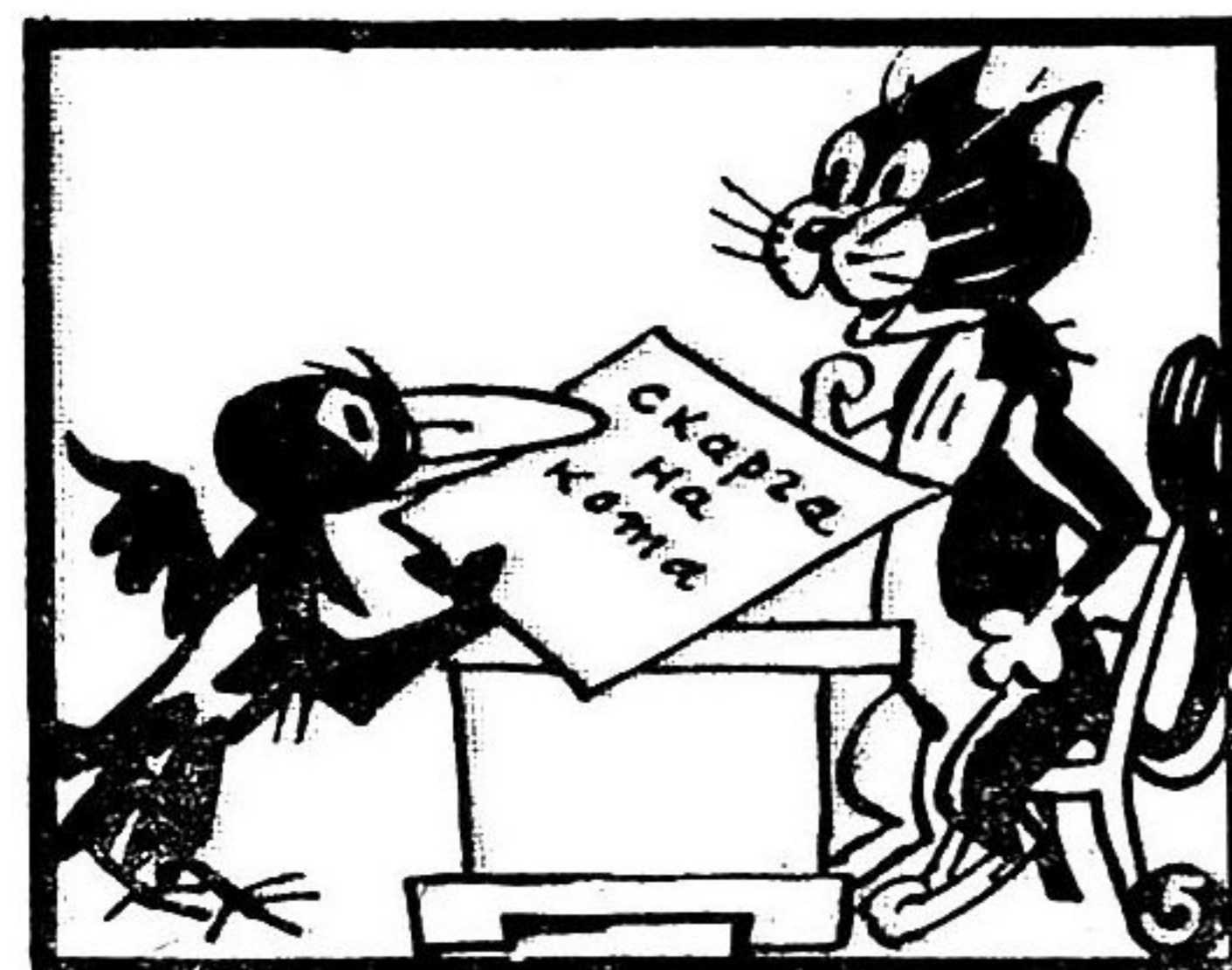
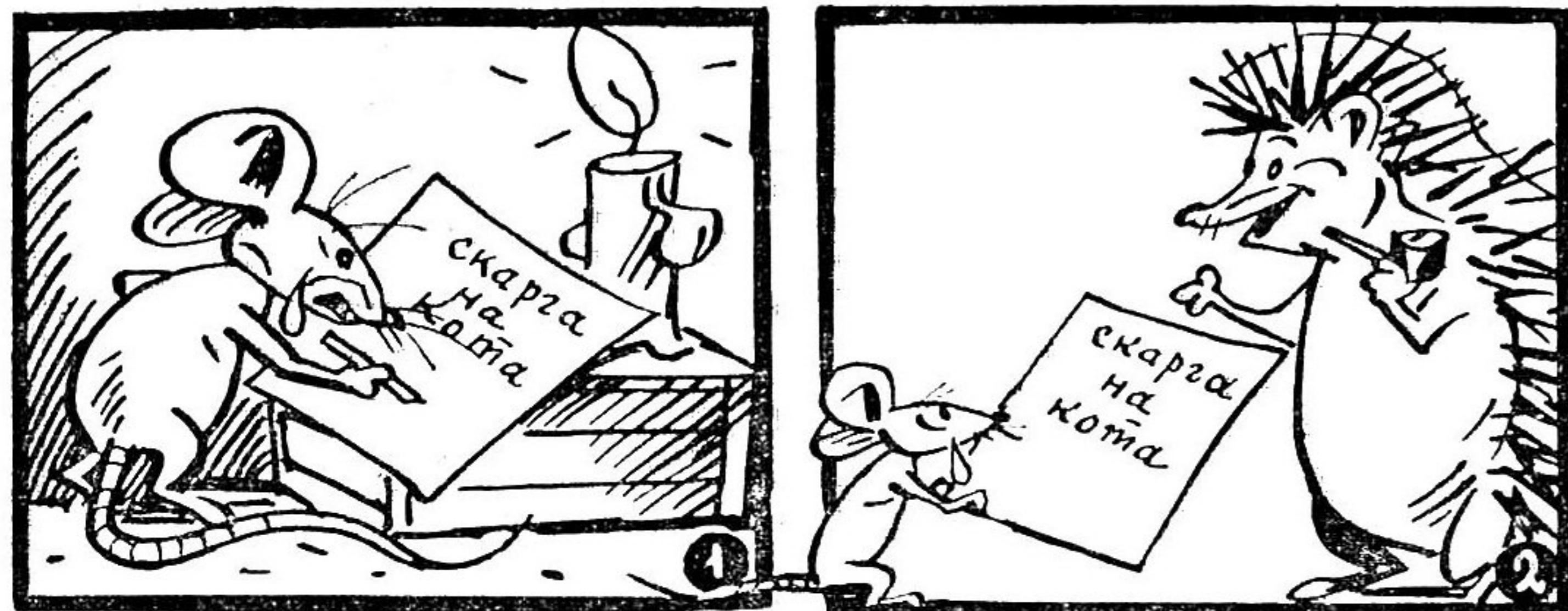

У зоопарк хочу!..

— Іди, Коте Котовичу, ріпку з нами рвати!

— Не хочу! У вас працювати треба!

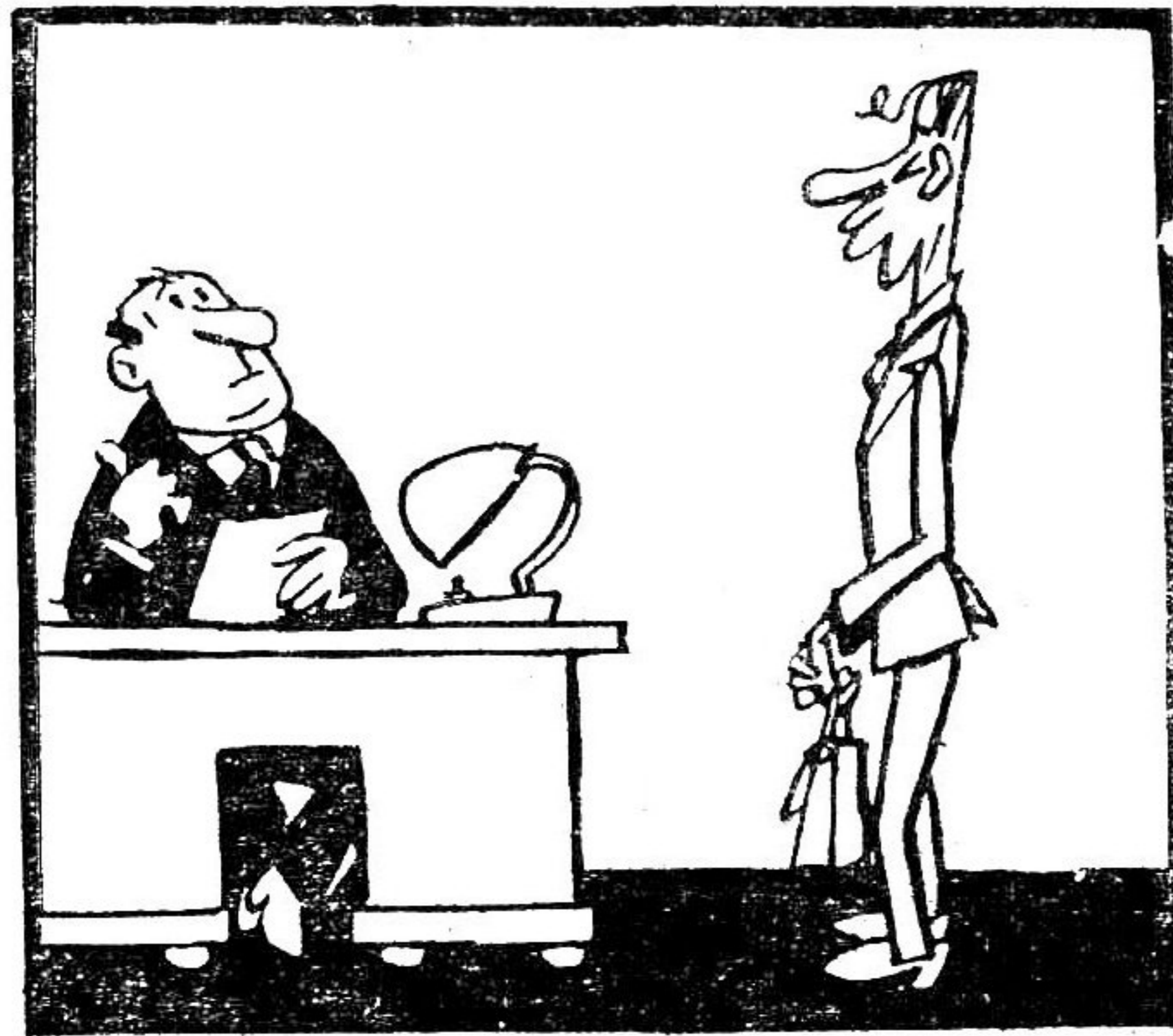
— Ну давай, давай, зараз розберемо твою скаргу.

— Не розумію, як це наш Жозік вибрав собі таку наречену.

Без слів.

— Поїдьте в райони, розслідуйте скарги на погану роботу чайних та закусточних.

Розслідував...

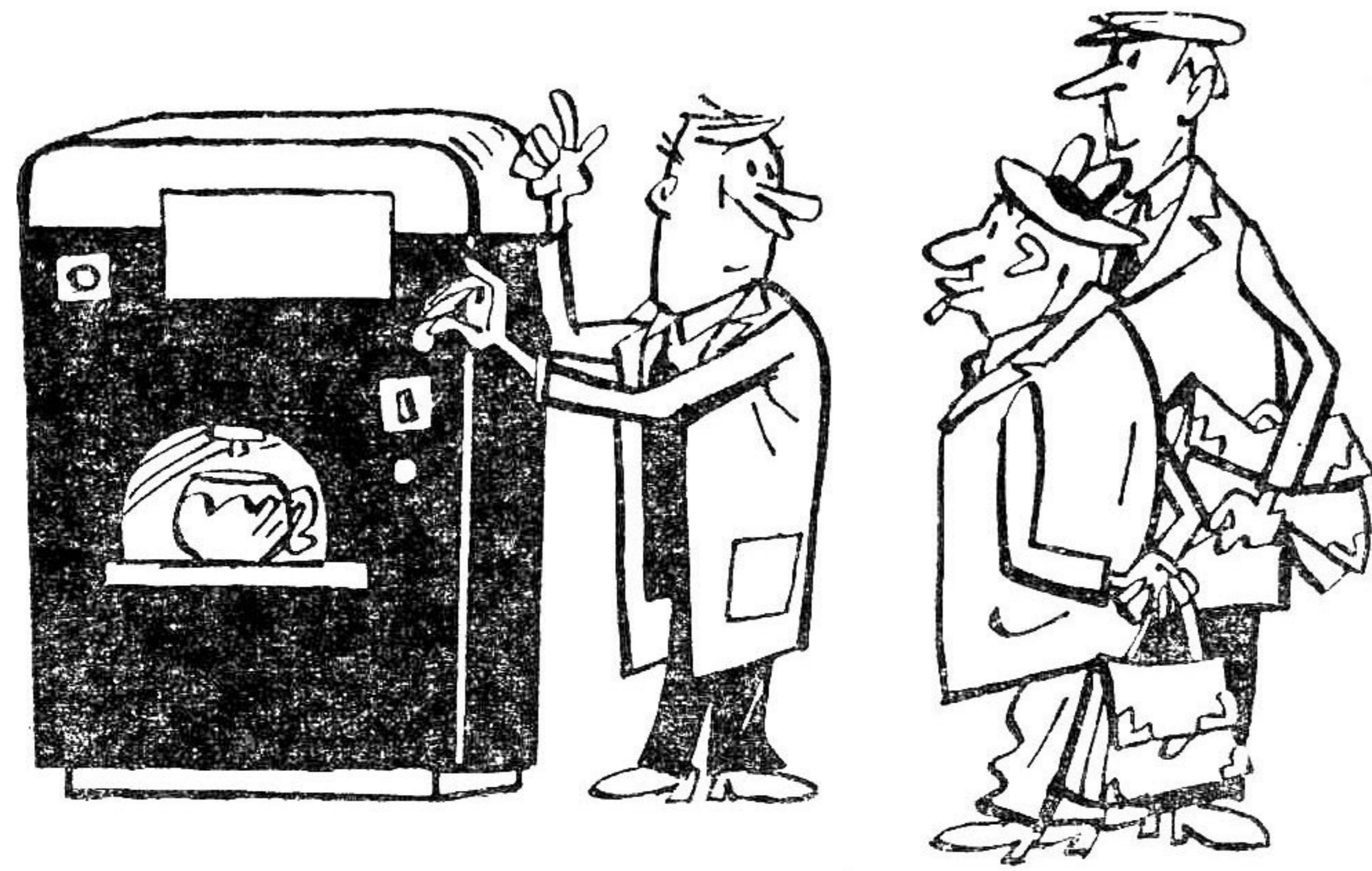
— А що ви скажете з приводу роззяв?..

АМАТОРИ КОМУНАЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

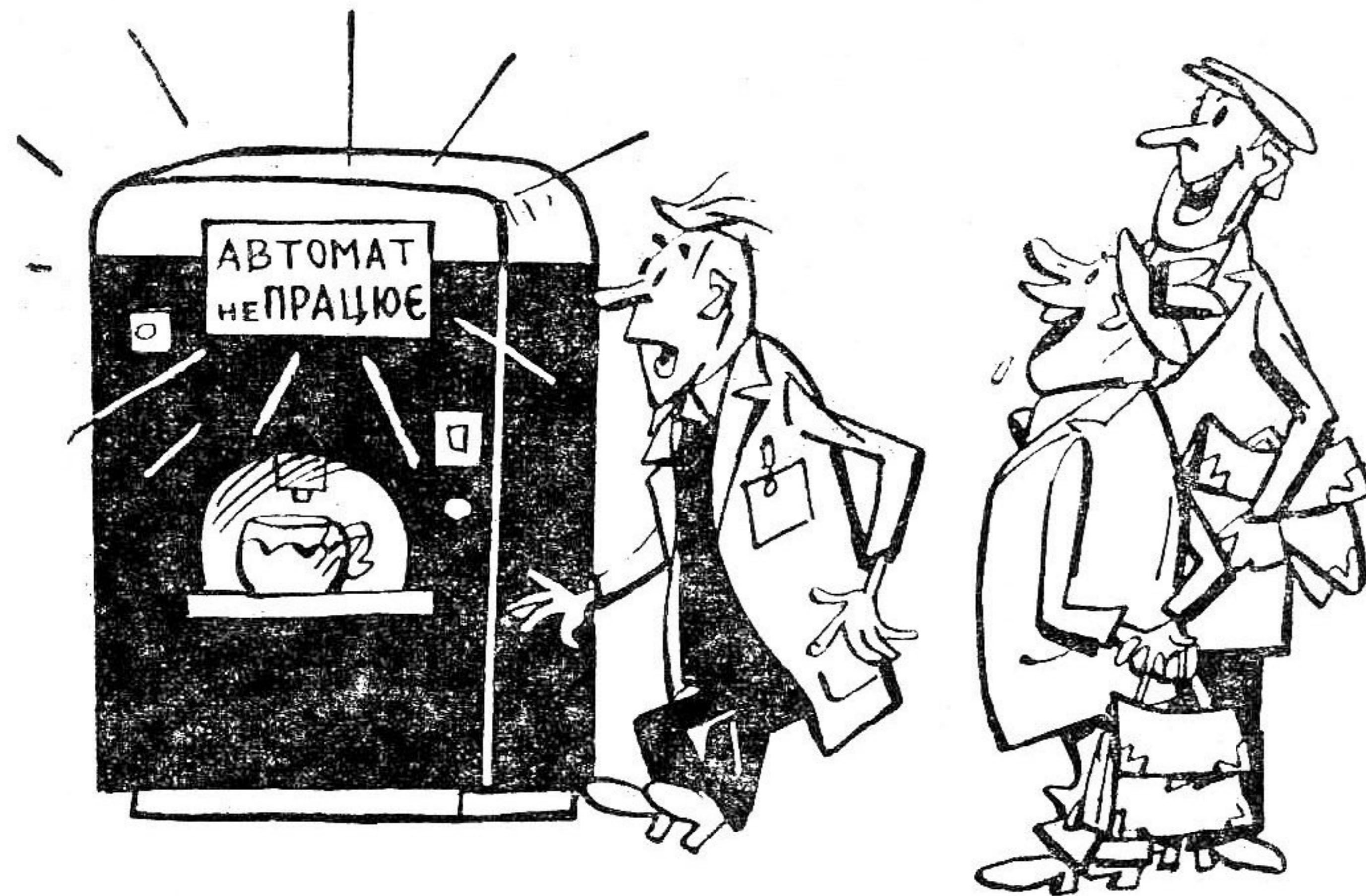

— Що це ви робите, капосні!
— А ми в трамвая граємось.

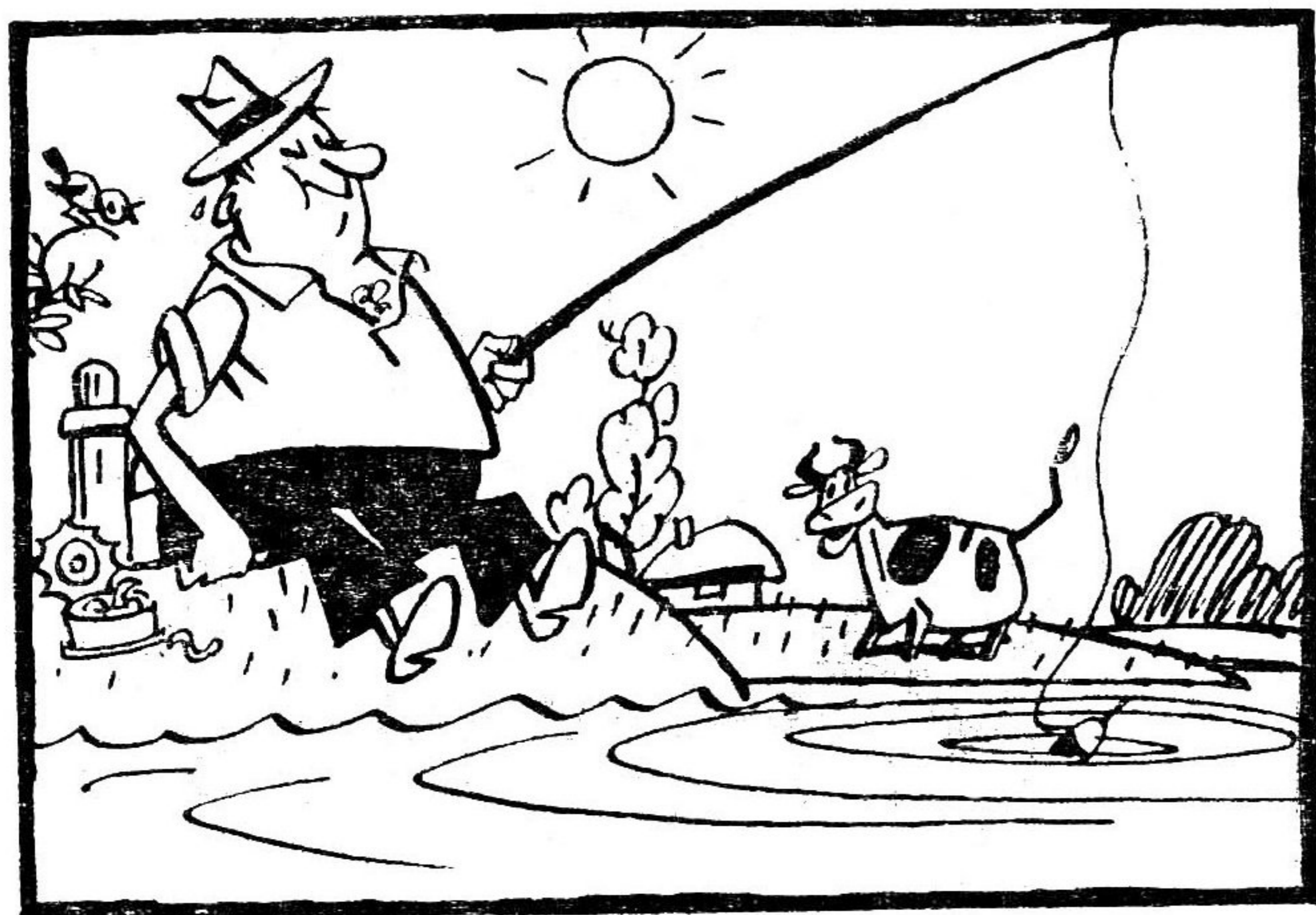
— Ми удосконалили цей автомат, тепер не доведеться стукати, бити: опустиш монету — і...

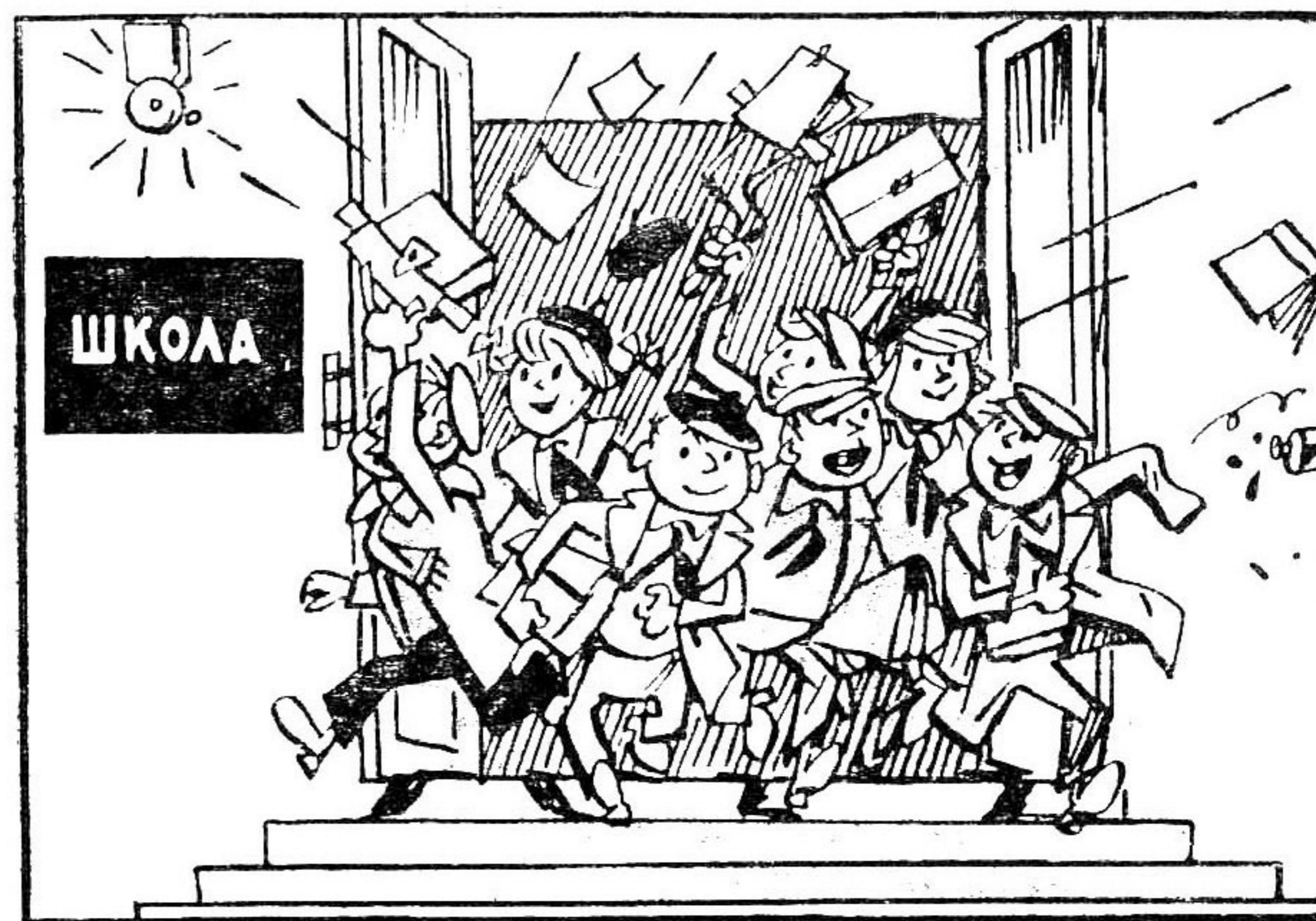
СЕРЕД УПОВНОВАЖЕНИХ

— Скільки ти працював на селі?
— Місяців зо три...

...з гачком.

Без слів.

— Мене прислали до вашого колективу на перевиховання.

— А про Дмитрука з кожною зустріччю моя думка все вище і вище...

— Що то з Петьком!
— Та, кажуть, у гречку стрибав.

Зазнався.

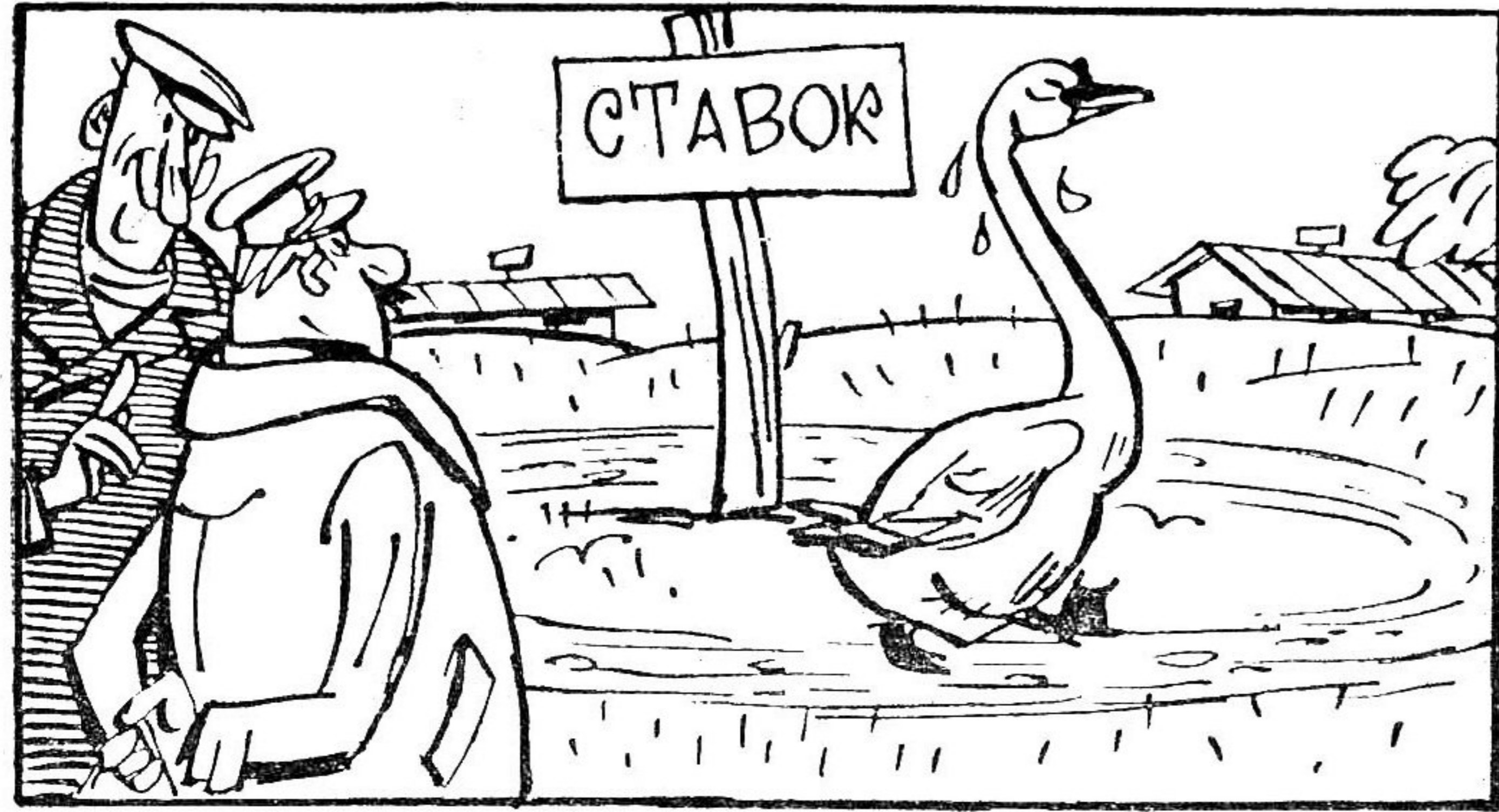
— Заходь, не соромся! Зараз я тебе з моєю дружиною познайомлю...

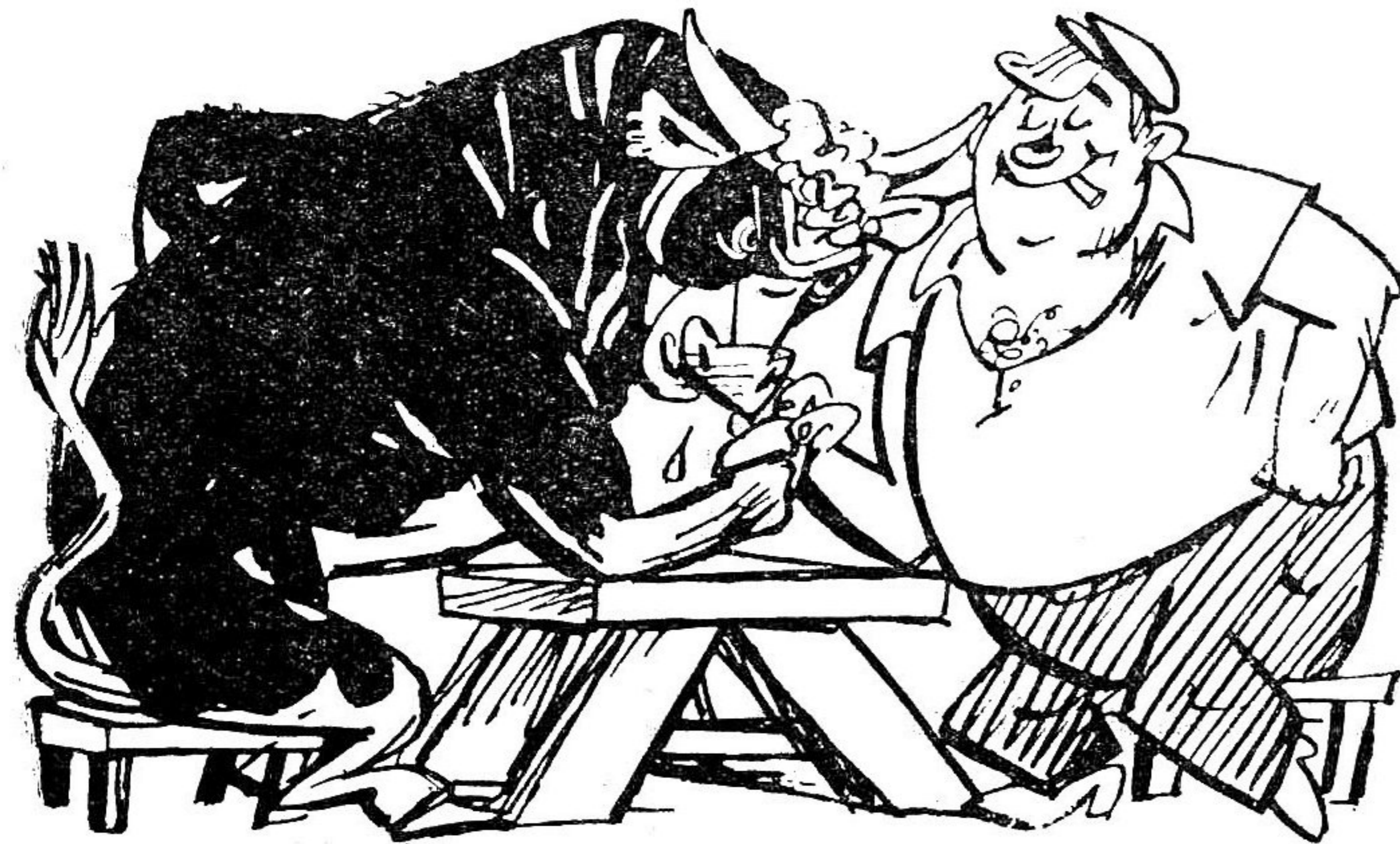
— З мого чоловіка був би непоганий космонавт, він добре переносить перевантаження.

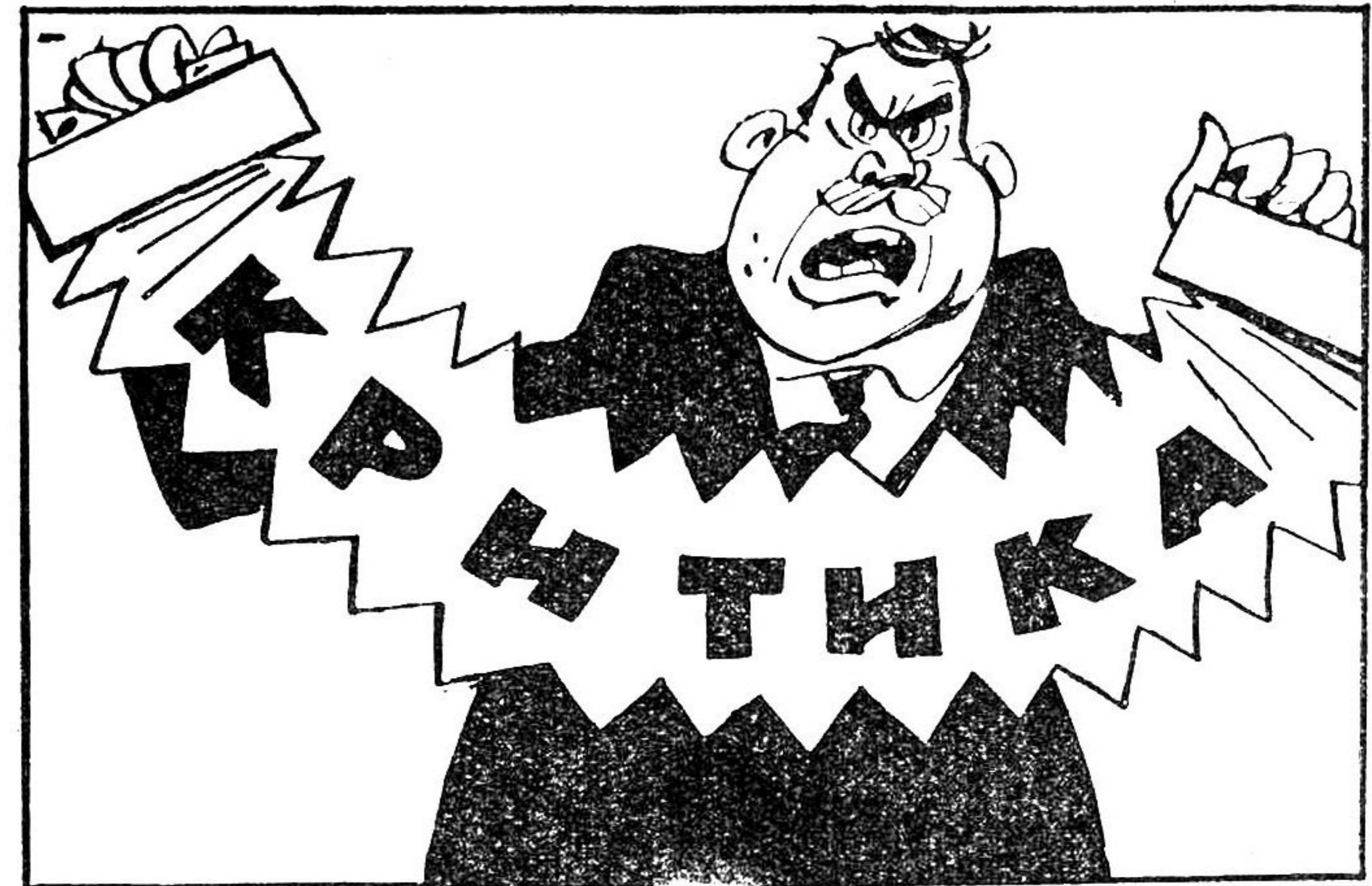
— Мамо, зженіть kota, а то він мені дихати не дає!

— У вас водоплавна птиця є!
— А як же! Он ходить.

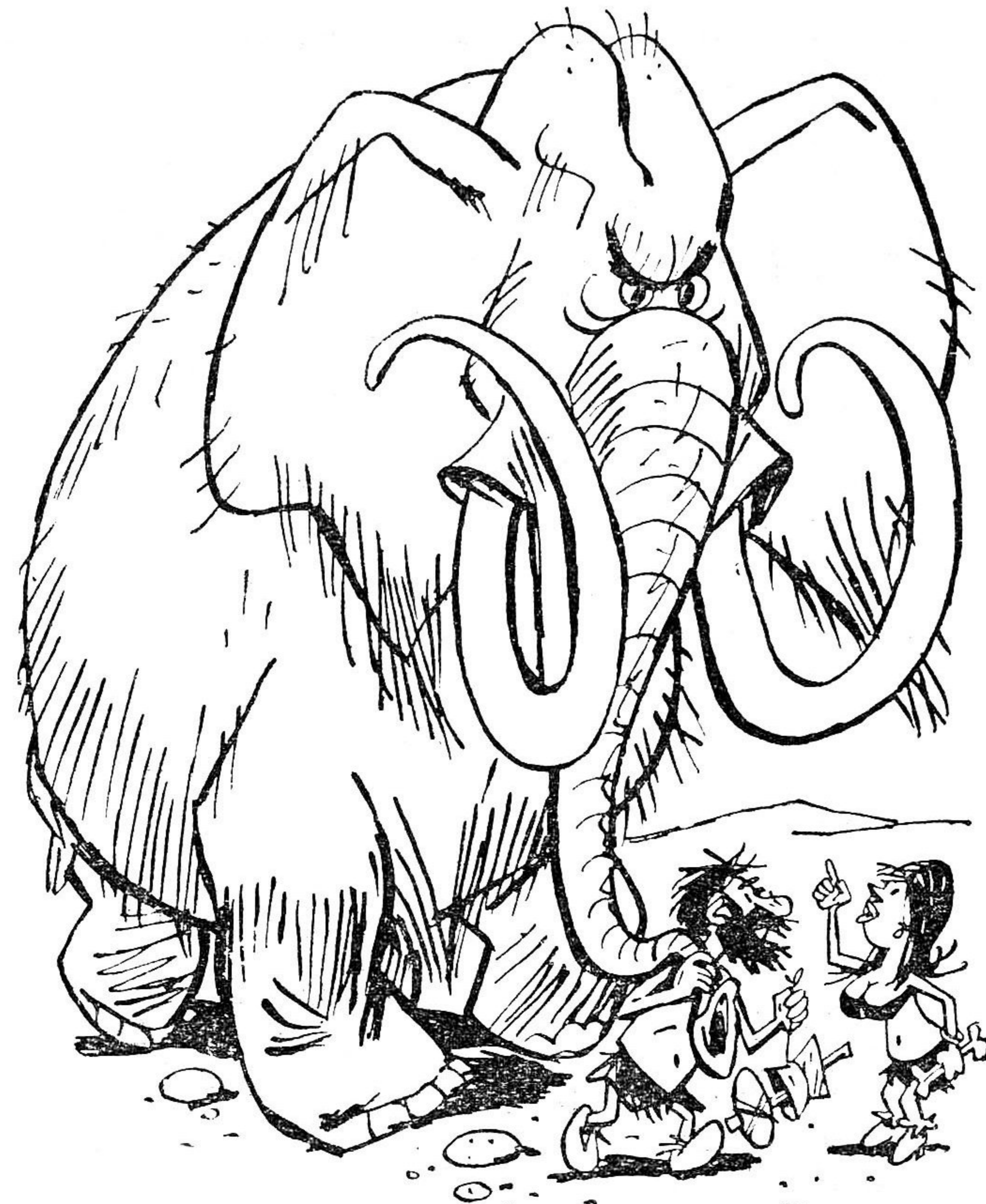
Два бугаї (один із них на бюлетені).

Отак...

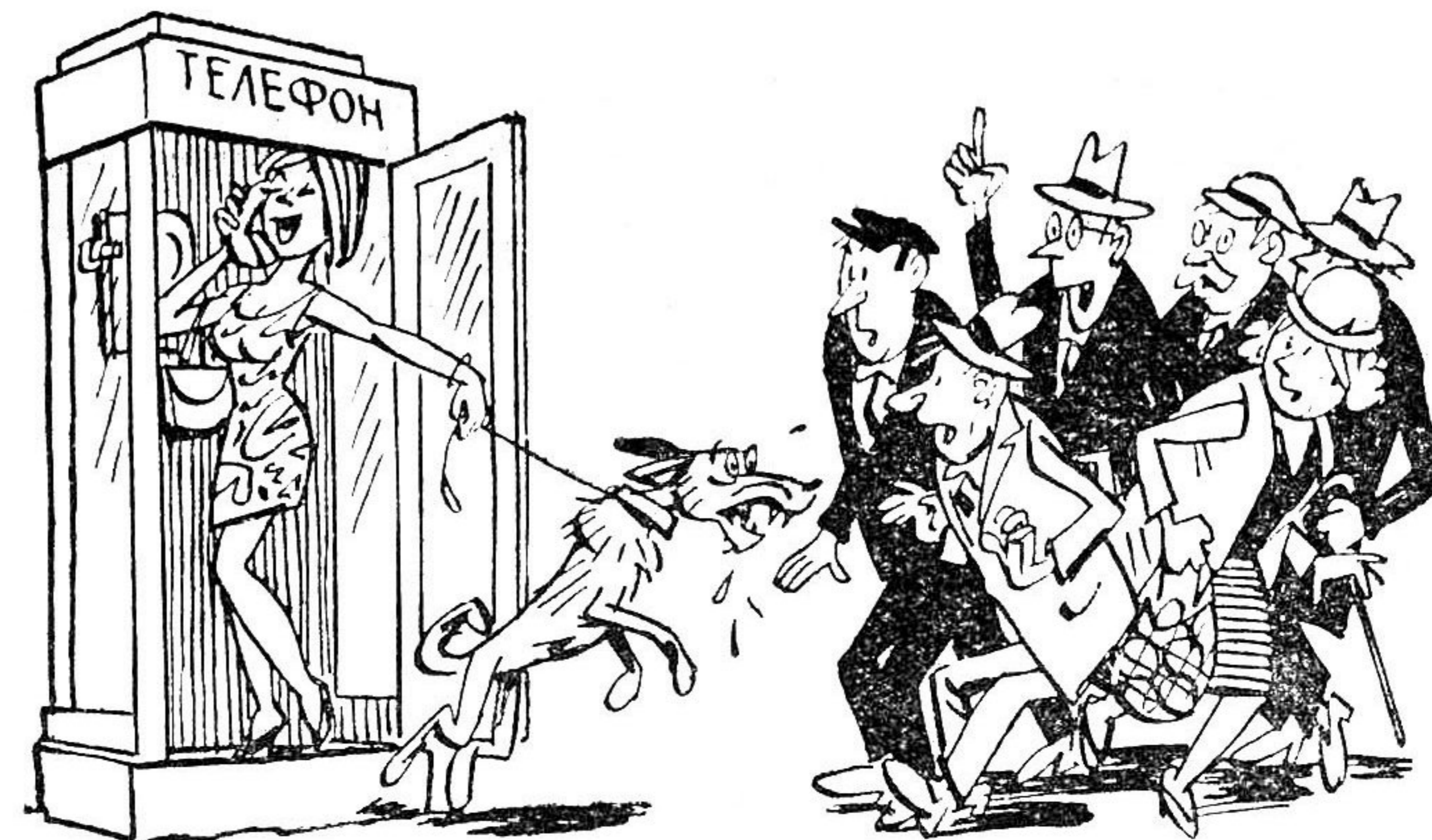
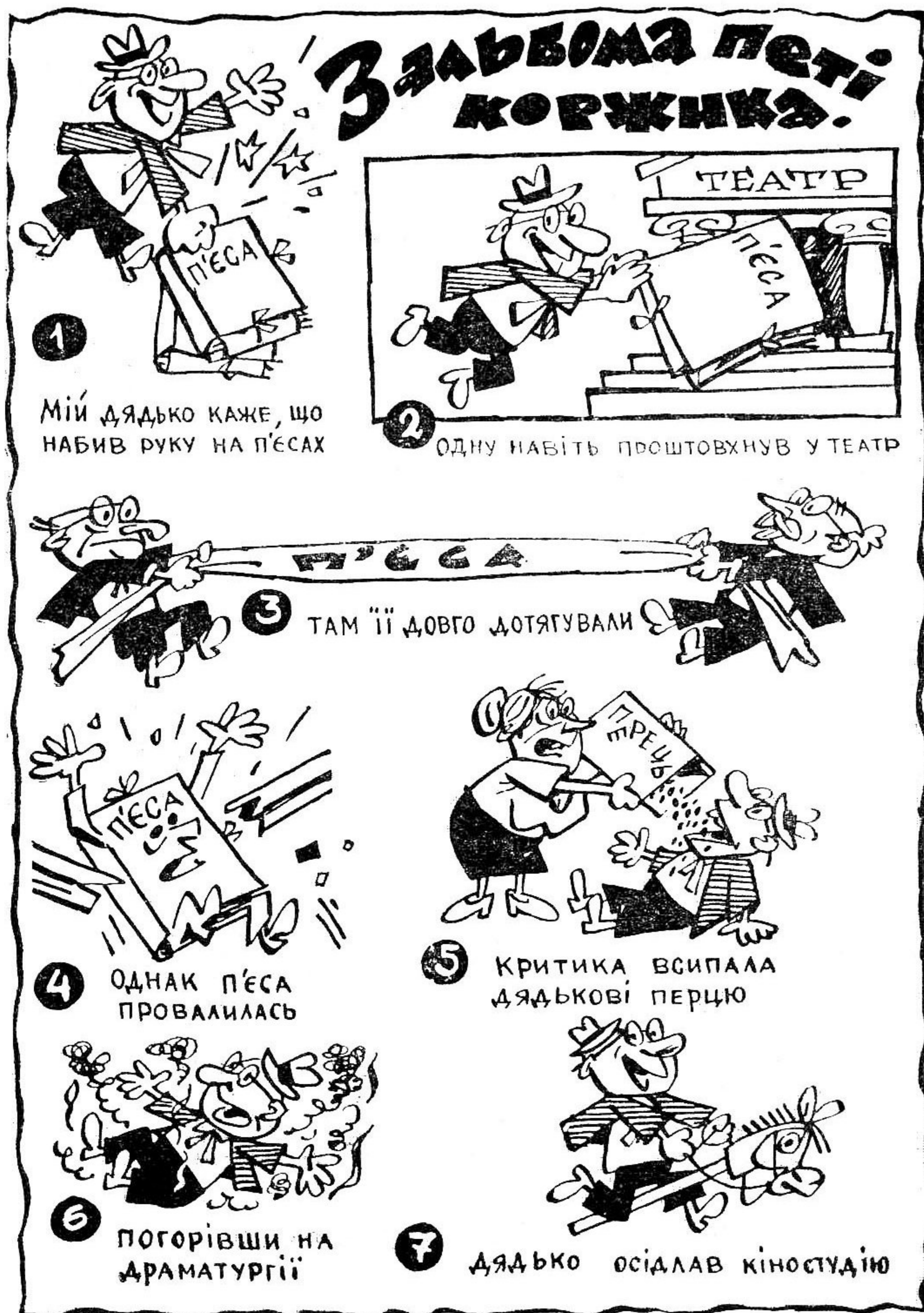
...і отакечки.

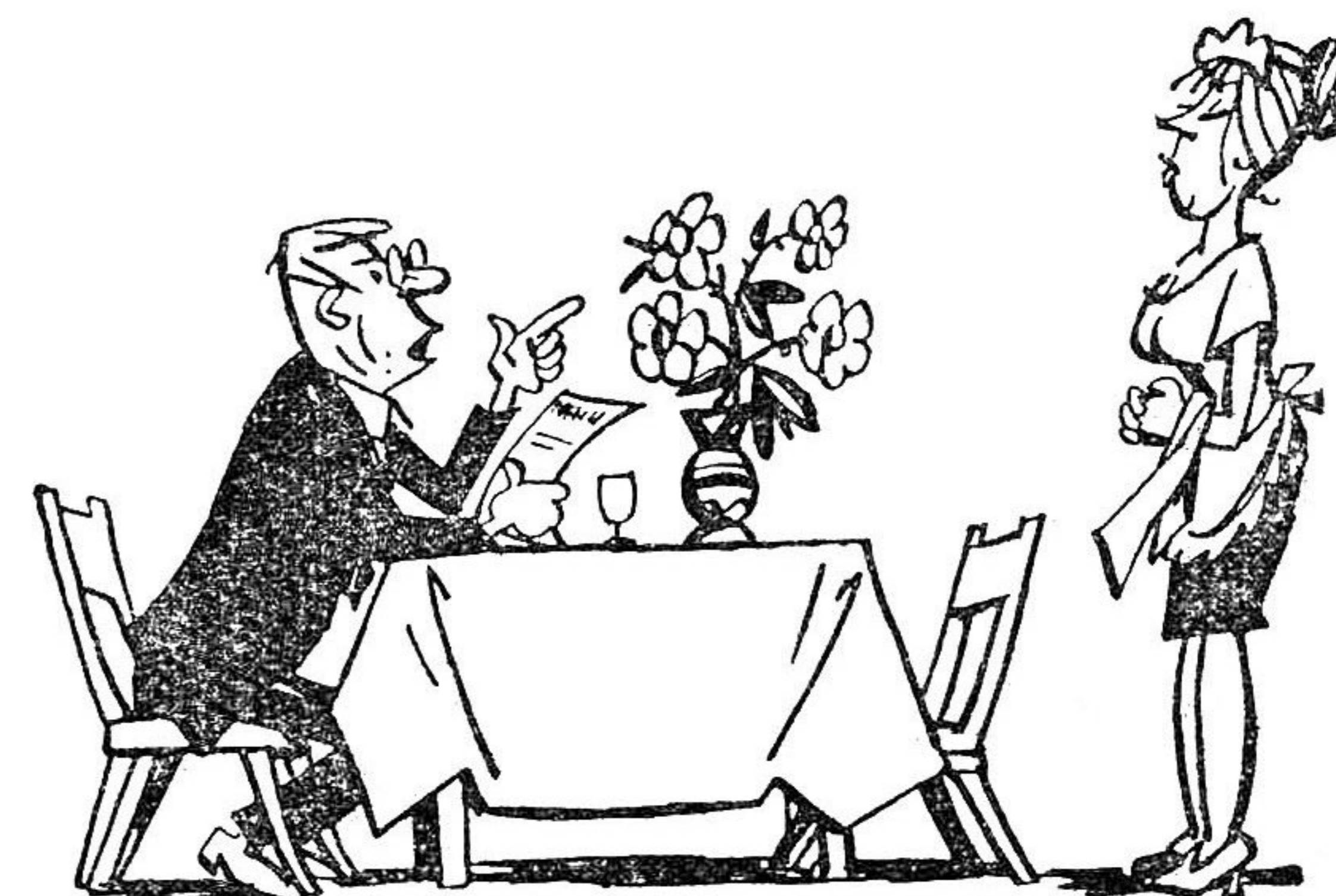
— Нащо це ви мамонта купили!
 — Це мені в «нагрузку» до сокири дали.

З альбома Петі Коржика

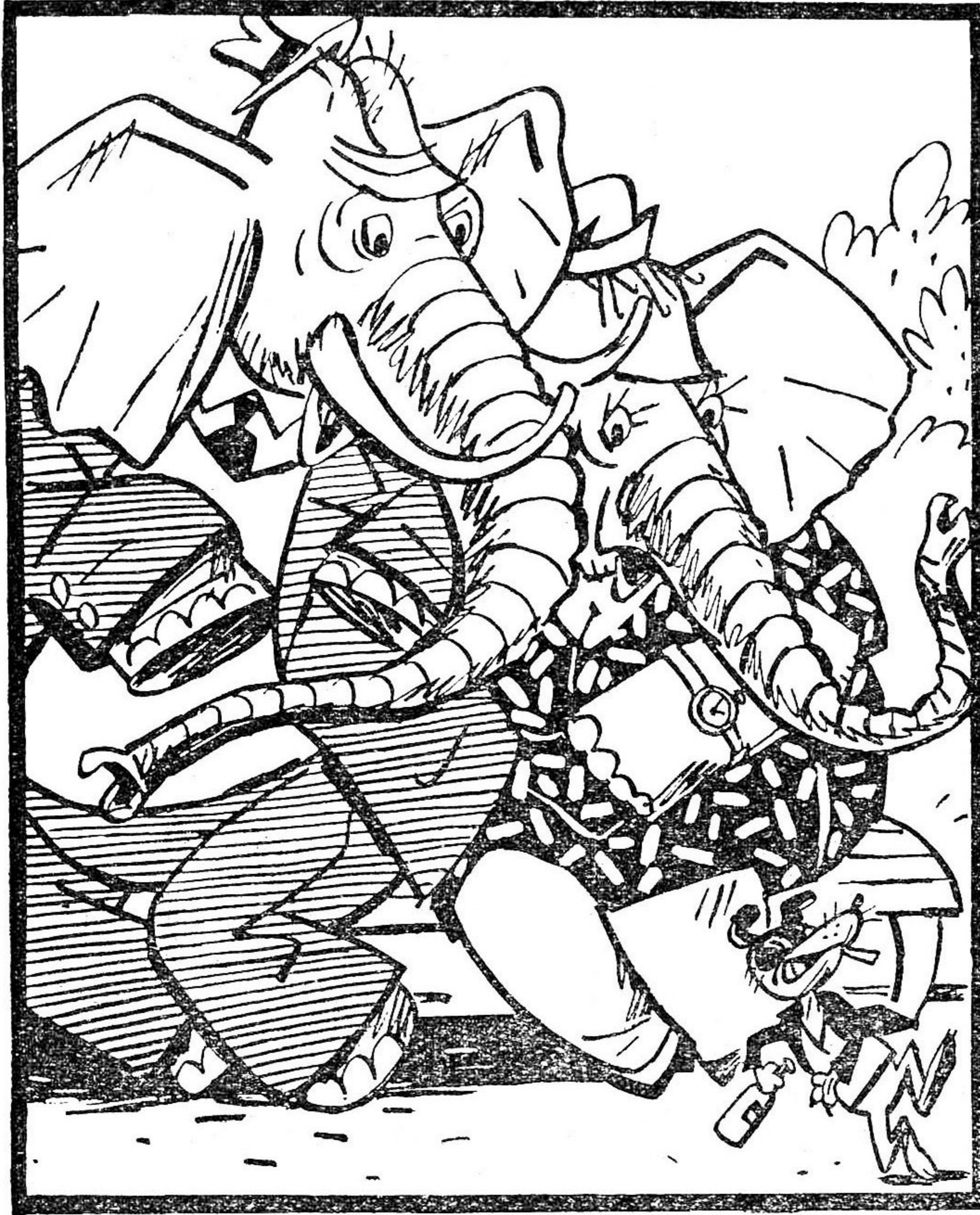
- 1 Дядя Рома довго оббивав пороги у друзків
- 2 і нарешті заліз на високе крісло
- 3 тепер він крутиться у колі вчених
- 4 спочатку він возився з кроликами,
- 5 потім сидів на їжаках,
- 6 але нічого не висидів, бо папа каже, що він неук і буквоїд...
- 7 і тімьки ганяється за довгим карбованцем...

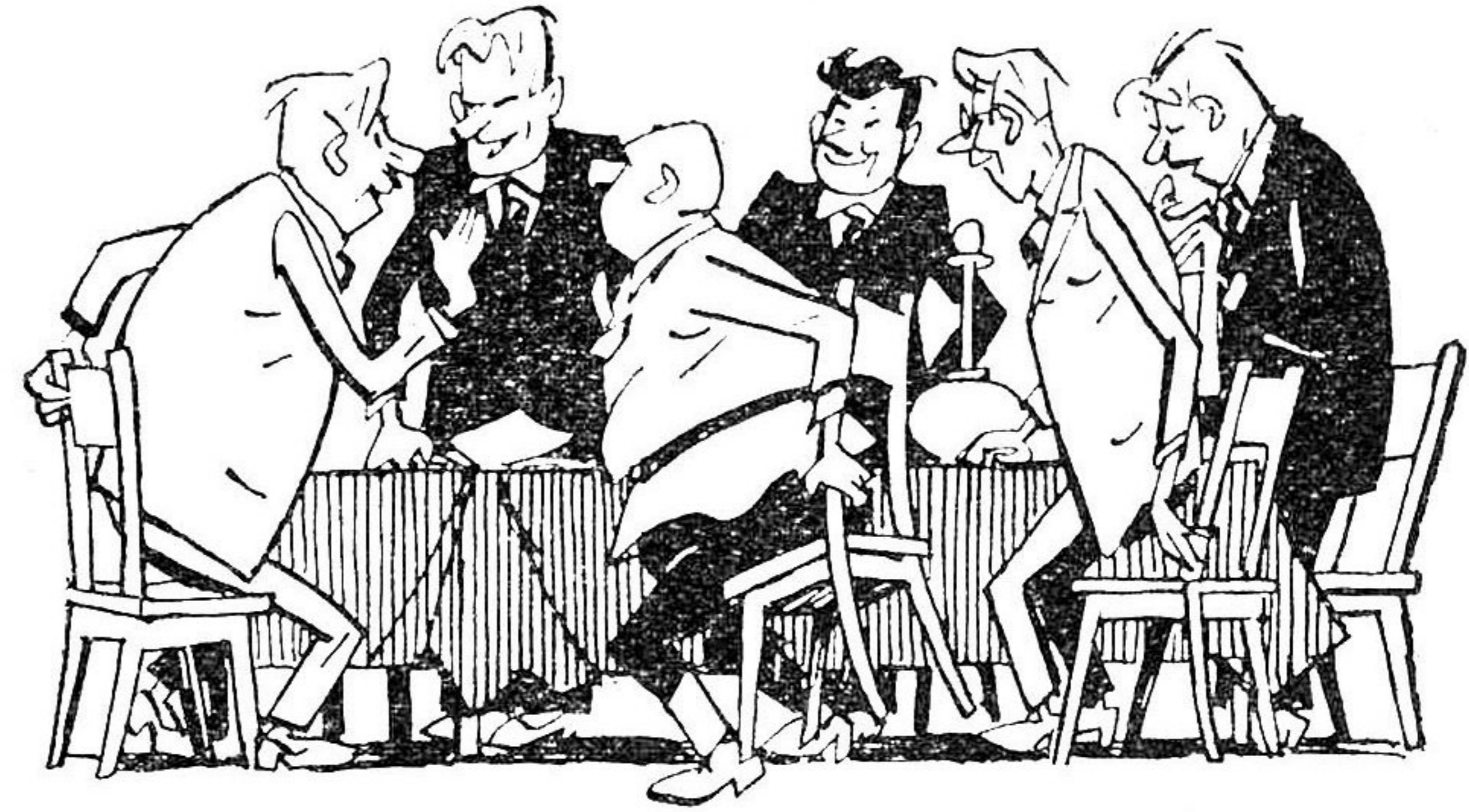
Без слів.

— Квіточки — добре, а де ж ягідки!

— Ходімо, а то ця п'яна моська зараз чіплятися почне!

— А зараз поговоримо про якість продукції нашої фабрики. Будь ласка, сідайте!..

— Так скільки б
ви мені за цю дачу
дали!
— Та років 10—
15 дав би!..

— Оленко, залиши нас з татком
наодинці!..

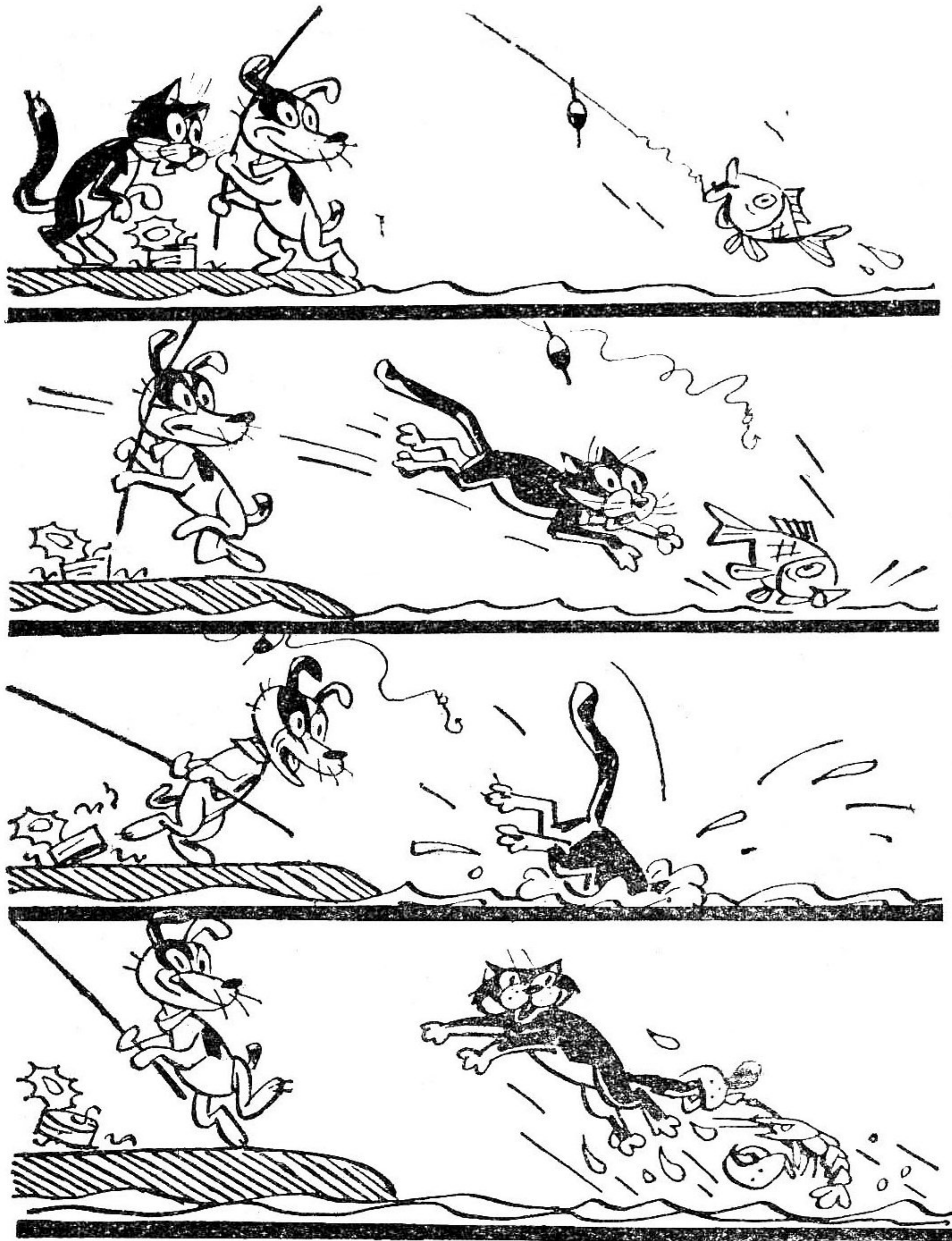
Без слів.

— Ходім до лазні,
Гнате!
— Не хочу, я звик у
ставку митися.
— А взимку!
— Та скільки тої зи-
ми...

— Та я на вас у суд подам!.. Я вам доведу, що я не осел!

Без слів.

— Коли приймали будинок, чотирьох членів комісії по-
ранило, а один пропав безвісти...

Владимир Леонтиевич Гливенко

КАРИКАТУРЫ

(На украинском языке).

Редактор В. Зелінський.

БФ 10258. Зам. 03624. Здано до набору 30. VI. 1971 р. Підписано до друку 3. IX. 1971 р. Тираж 108.150. Формат паперу 70×108^{1/32}. 1 папер. арк. 2 друк. арк. Обл.-вид. арк. 2,28. Ціна 10 коп.

Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна», Київ, Брест-Литовський проспект, 94.